

نیک بنیان

ویژه نامه افتتاحیه
فاز دوم مجموعه خوابگاه های متهالین
حضرت جوادالائمه (ع)

دانشگاه صنعتی مازندران

مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَتَتْ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِائَةٌ حَبَّةٌ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

کسانی که اموال خود را در راه خدا انفاق می کنند همانند بذری هستند که هفت خوشه برویاند که در هر خوشه، یکصد دانه باشد و خداوند آن را برای هر کس بخواهد (و شایستگی داشته باشد) دو یا چند برابر می کند و خدا (از نظر قدرت و رحمت) وسیع و (به همه چیز) داناست

مجله الکترونیکی ویژه افتتاحیه
فاز دوم مجموعه خوابگاه های متهالین
حضرت جوادالائمه (ع)

تولید: روابط عمومی دانشگاه صنعتی اصفهان
مدیر مسئول: محمد جواد براتی
سردبیر: مجید شمس
تحریریه و صفحه آرایی: فروغ رستگار مهر
عکس: سعید مستاجران - مسلم شاه محمدی
مهر ماه ۱۴۰۰

۱

سخن اول :: نقش خیرین دانشگاه در توسعه فضاهای دانشگاه

۳

گفتگو با خیر نیکاندیش اصفهانی و رئیس هیئت مؤسس خیریه حضرت جوادالائمه (علیه السلام): بهترین مکان برای وقف مال، دانشگاه است

۶

در گفتگو با دکتر حسین احمدوند، عضو هیئت علمای دانشکده فیزیک: روایت ۱۶ سال تأهل و تعهد در سراهای دانشجویی و مجموعه های مسکونی دانشگاه

۱۰

گفتگو با سنا افرنجی، دانشجوی نمونه سوری تبار دانشگاه صنعتی اصفهان: از ملای سه فرزند تا موفقیت های تحصیلی در مقطع دکتری

۱۳

گفتگو با دکتر امیرحسین بانکی پور- نماینده مردم اصفهان در دوره یازدهم مجلس شورای اسلامی از دواج دانشجویی از بهترین راهکارها برای غلبه بر بزرگترین بحران تاریخ ایران است

۲۶

دانشگاه برای ابدیت: نقش خیریه ها در توسعه دانشگاه های برتر جهان

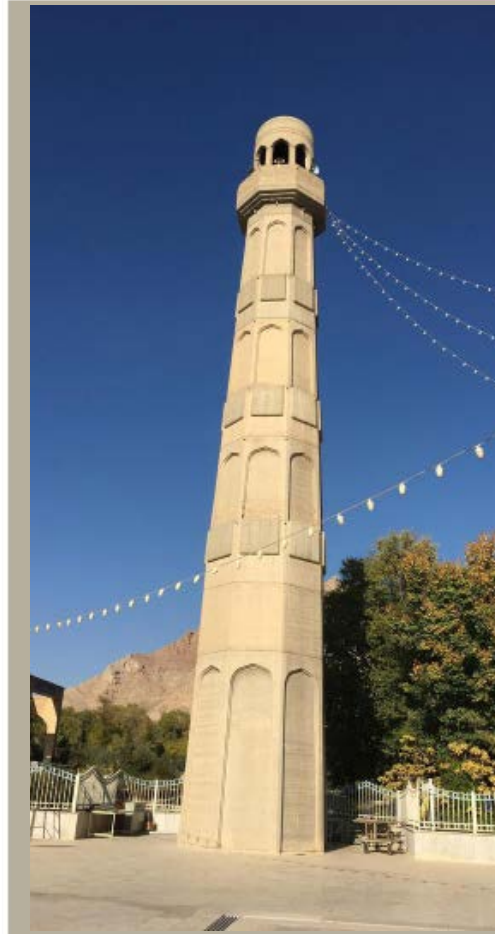
۲۸

آنچه گذشت ...
گزارش تصویری از مراحل احداث فاز دوم

خانه فرهنگ: خانه ای امید دانشگاه

۱۸

بذری که کاشت...

۱۹

جزیره آرامش صنعتی...

۲۱

من به همه مردم سرسبز کشور توصیه میکنم که ازدواج ها را آسان کنند. بعضی ها ازدواج را مشکل میکنند. مهریه های گران و جهیزیه های سنگین ازدواج را مشکل میکند. خانواده ی پسر ها توقع جهیزیه های سنگین میکنند. خانواده ی دخترها برای چشم وهم چشمه دیگران جهیزیه ها را و تشریفات را و مجلس عقد و عروسی را رزقین تر میکنند. چرا؟ اثر این را می دانید چیست؟ اثر این کارها این است که دخترها و پسرها بدون ازدواج در خانه ها می مانند. کسی جرئت نمی کند به ازدواج نزدیک شود.

خطبه عقد ۷۳/۹/۲

سخن اول: نقش خیرین دانشگاه در توسعه فضاهای دانشگاه

موفقیت دانشگاه، مرهون داشتن برنامه، ساختار مناسب برای انجام برنامه، و دقت به اولویت هاست. دانشگاهی که میخواهد دستاوردهای پژوهشی قابل قبول داشته باشد دانش‌آموختگان مناسب داشته باشد و در رقابت‌های علمی جهانی برجسته باشد؛ اولویت‌های مشخصی دارد که باید در ساختار مناسب آن‌ها را تامین کند.

برادر عزیزم آقای دکتر مدرس هاشمی (رئیس سابق دانشگاه صنعتی اصفهان) در برنامه‌ای که برای ارتقاء دانشگاه داشتند متوجه این قضیه بودند که مجموعه بودجه‌های دولتی برای تامین نیازهای دانشگاهی کافی نیست. اگر جامعه خیرین اصفهان و کشور به اولویت‌های جامعه علمی پی می‌بردند و این مسایل را درست دریافت می‌کردند اتفاقی می‌افتاد که وراي تخصیص‌های دولتی بود.

تشکیل بنیاد دانشگاه که عمدتاً با تلاش‌های آقای دکتر مدرس و مرحوم آقای دکتر برنجکوب و دوستان دیگر هیئت رئیسه وقت شروع به کار کرد؛ با این هدف بود که امکان حضور خیرین در دانشگاه فراهم شود. خیرینی که فضای دانشگاهی را درک می‌کنند و به نیازهای آن واقف می‌شوند و این نیازها را با پولی پربرکت تامین می‌کنند.

مجموعه خوابگاه‌های امام جواد(ع) یکی از همین پروژه‌های موفقیت‌آمیز در راستای جذب حمایت خیرین دانشگاهی بود. داشتن خوابگاه مناسب برای دانشجویان ما که تمام وقتشان را باید مصروفه دانش بکنند، می‌تواند کمک کند بهتر به وظایف علمی خود در کنار زندگی شخصی بپردازند.

در راستای پیگیری نیازهای دانشگاه با مشارکت خیرین، دو اولویت در بنیاد دانشگاه مطرح شد. خوابگاه‌های متاهلین که عمدتاً دانشجویان تحصیلات تکمیلی از آن بهره‌مند می‌شوند و آزمایشگاه مرکزی که يك نیاز فوری و جدی برای دانشگاه بود. خوشبختانه هر دو پروژه به مرحله اجرا درآمد.

امروز شاهد بهره‌برداری از فاز دو مجموعه خوابگاه امام جواد هستیم. مجموعه‌ای که با همت خیرین با کیفیت و مدیریت خیلی خوب ساخته شده است. در این راستا باید از تلاش‌های حاج آقا رضازاده برای این مدیریت در ساخت و تامین منابع مالی خیرین تشکر کنم. پروژه آزمایشگاه مرکزی نیز که تا کنون بالغ بر ۱۸ میلیارد تومان از خیر بزرگوار آقای استکی جذب کرده است و در پایان سال شاهد اتمام مرحله اول ساخت، قسمت سفت کاری این بنای ۵۰۰۰ متری خواهیم بود.

نیازهای دانشگاه از این دست کماکان وجود دارد. تجهیزات آزمایشگاهی، حمایت از پژوهش و گرنت‌های فناوری محل حمایت خیرین دانشگاه است. البته دانشگاه توانسته است با تلاش آقای دکتر زمانی (مدیر سابق مرکز نوآوری) چندین گرنت از خیرین برای حمایت از فعالیت‌های علمی پژوهشی دریافت کند.

توسعه فضاهای آزمایشگاهی نیازهای دانشگاه هستند. پربازده‌ترین ساختارهای کشور ساختارهای دانشگاهی است. به فارغ‌التحصیل برجسته آن نگاه کنید که حتی بیرون مرزهای کشور امکان جذب پیدا می‌کند.

به نظرم اگر حوزه وزارت علوم هم در آموزش و هم در پژوهش و فناوری موفق بوده است، ثمره استمرار در طرح‌ها، پرهیز از هیجان و پیگیری در دوره‌های مختلف مدیریتی در آموزش عالی است.

در گفتگو با خیرنیک‌اندیش اصفهانی و رئیس هیئت مؤسس خیریه حضرت جوادالائمه (علیه السلام):

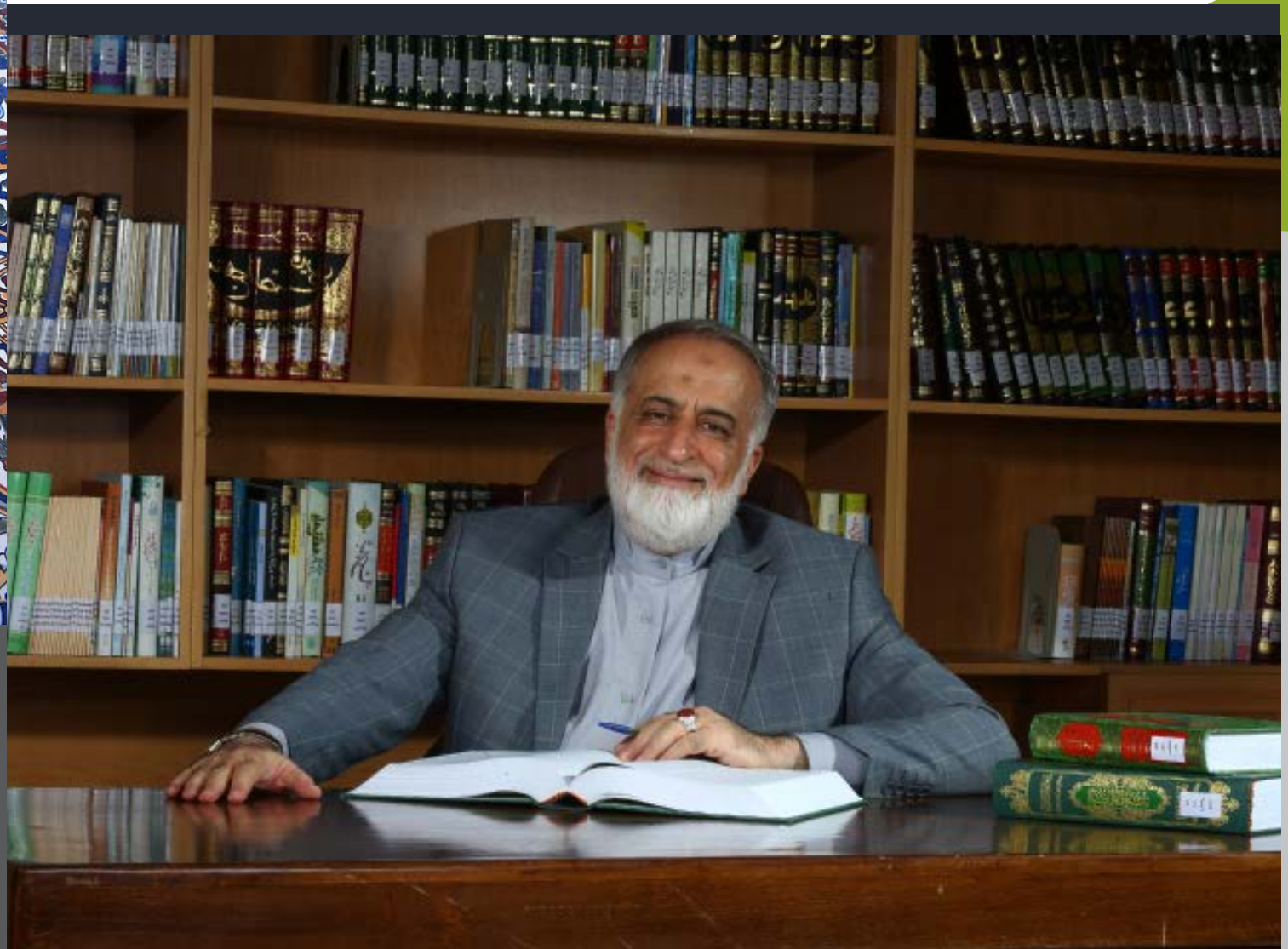
بهترین مکان برای وقف مال، دانشگاه است

در روایتی از پیامبر عظیم الشان اسلام (صلی الله علیه و آله) آمده است که فرزند سه حق بر پدر دارد: اول انتخاب نام نیکو، دوم کتابت، نوشتن و سواد آموزی، سوم ازدواج!

فراهم آوردن شرایط تشکیل خانواده برای جوانان امروز دغدغه خانواده‌ها و جامعه است. در این میان هستند نیک‌اندیشانی که با اهتمام به این امر مقدس، آثار پر خیر و برکتی از خود به جای گذاشته‌اند. مجموعه خوابگاه‌های خیریه حضرت امام جواد (ع) دانشگاه صنعتی اصفهان از آن دست بناهایی است که با در نظر گرفتن همین نیت خیر و تأثیرگذاری بر ترویج ازدواج جوانان دانشجوی بنا شده است. حاج حسین رضا زاده، شخصیتی است که در این سال‌ها با پیگیری مجدانه به مثابه پدری معنوی برای دانشگاه، کوشیده است تا با تأمین مسکن دانشجویی سهم مؤثری در پیشبرد برنامه‌های آموزش عالی ایفا نماید.

اما آنچه که آقای رضا زاده را به قول خودش ۲۰ سال نمک گیر دانشگاه کرده است، توجه به ارزشمندی جوانان دانشجوی حضور در ساحت مقدس علم و دانش، اهمیت دادن به سنت حسنه ازدواج و تأمین مسکن جوانان است.

گفتگوی ما با ایشان در زمانی شکل گرفت که دانشگاه در تکاپوی برنامه افتتاح فاز دوم مجموعه قرار داشت و داستان ساخت مجموعه‌های خوابگاه‌های خیریه به پایان خود نزدیک بود. اما به نظر می‌آید حاج حسین رضا زاده، خستگی ناپذیر و کوشا آماده است تا فصل جدیدی از پروژه‌های خیریه دانشگاهی را کلید بزند.

تصور کنید که دانشجوی ما ورود و بدرقه اش هر روز زیر سایه اسماء متبرک و کلام نورانی وحی است. همین تماشای نام های زیبایی چون کوثر ولایت و پیامبر اعظم (ص) خود منبع آرامش و اطمینان است. ما امیدواریم به حرمت نام این بزرگواران که سردر ساختمان های این مجموعه را مزین نموده است، شاهد رشد علمی ساکنین جوان مجموعه خوابگاه های خیریه متأهلین امام جواد(ع) باشیم.

است. دانشگاه فی نفسه مکان مقدسی است و اهمیت خاصی در جامعه دارد. موضوع وقف هم در جامعه اسلامی ما که برگرفته از مکتب امیرالمومنین (علیه السلام) است موضوع بسیار پررنگی است. وقف این است که مالی را در جهت مصرف خاصی حبس کنیم. بنابراین این خوابگاه ها را بنا کردیم تا محل اسکان دانشجویانی باشد که در این دانشگاه تحصیل می کنند و مزدوج هستند. اما خود فرهنگ وقف ارزشمند است. این ساختمان ها برای دانشجویانیکه در آن سکنی گرفته اند و طعم آرامش در آن را چشیده اند، نماد يك کار ارزشمند دینی است. چه بسا همین دانشجویان که در آینده مدیران لایق و شایسته کشور خواهند بود، مبلغ و گسترش دهنده فرهنگ وقف در کشور باشند.

نگاه دینی و اعتقادی در مسیر طراحی و ساخت این مجموعه چه تأثیری در کیفیت احداث این خوابگاه ها هم به لحاظ ساخت و هم از منظر فرهنگی و اجتماعی داشته است؟

در ساخت این بناها به لحاظ کیفیت ساخت، از بهترین مصالح و تجهیزات استفاده شده است. بنابراین هم در نقشه و هم در نمای ظاهری مجموعه ای کم نظیر است. یکی از مهم ترین مؤلفه هایی که از ابتدا در ساخت این بناها پیگیری شد و اینک در نمای ظاهری آن ها بسیار مشهود است، بهره گیری از طرح ها و معماری اسلامی و ایرانی در ساخت خوابگاه های خیریه متأهلین امام جواد(ع) بود. نمای ظاهری این مجموعه، با کاشی کاری های سنتی آراسته شده و برای هريك از بلوك ها با دقت نظری خاص، نامی از نام های مقدس ائمه (علیهم السلام) انتخاب گردید. تصور کنید که دانشجوی ما ورود و بدرقه اش هر روز زیر سایه اسماء متبرک و کلام نورانی وحی است. همین تماشای نام های زیبایی چون کوثر ولایت و پیامبر اعظم (ص) خود منبع آرامش و اطمینان است. ما امیدواریم به حرمت نام این بزرگواران که سردر ساختمان های این مجموعه را مزین نموده است، شاهد رشد علمی ساکنین جوان مجموعه خوابگاه های خیریه متأهلین امام جواد(ع) باشیم.

خوابگاه های خیریه حضرت امام جواد(ع)، هم از نظر ساختار و هم از نظر تعداد، از مجموعه های دانشگاهی منحصر بفرد در کشور است. به نظر می رسد در دیگر دانشگاه های بزرگ نیز این نیاز و ضرورت وجود دارد. آیا تمایل دارید ساختار خیریه ای که در اصفهان شکل گرفته

من بارها گفته ام، دانشگاه مکان مقدسی است و هر انسان فهیم و مسئولیت شناسی می داند که بهترین جایی که می تواند خدمت اجتماعی مؤثری از جمله وقف ارائه کند دانشگاه است و از بهترین دانشگاه ها دانشگاه صنعتی اصفهان است

که این روزها به پایان رسیده است، در شهریور ماه ۱۳۹۶ کلنگ زنی شد و با وجود مشکلات مالی و گرفتاری های مختلف اما با نظر لطف خدا و همت عالی مسئولین و همه دست اندرکاران به زودی شاهد بهره برداری ۱۲۰ واحد مسکونی در ه بلوك خواهیم بود. به هر جهت خون دل ها خوردیم و ریخ ها کشیدیم اما عشق و علاقه ای در میان بود و دست غیبی در کار. معتقد بودیم این کار يك کار خدایی است. اگر امروز شاهد به بار نشستن آن هستیم حاصل اعتقادی است که ما را متعهد کرده است.

این روزها اهمیت موضوع وقف در توسعه فرهنگی و اجتماعی کشور برای همگان به اثبات رسیده است. این دیدگاه که موقوفه، بنا یا تجهیزاتی باشد در محیط دانشگاهی نیز خود بسیار با اهمیت و قابل بررسی است. به نظر شما نقش خیرین در توسعه فضاهای علمی و رساندن موقوفات به بستر دانشگاه در راستای اعتلای دیگر بخش های کشور چگونه است؟

ساخت این خوابگاه ها اقدامی برگرفته از يك تفکر و اعتقاد دینی، بر اساس توصیه های حضرات معصومین (علیهم السلام) و احساس مسئولیت اجتماعی بوده

و جناب آقای رضا زاده مسیر ساخت خوابگاه های خیریه متأهلین امام جواد(ع) به پایان خود نزدیک است و فاز دوم مجموعه نیز به همت حضرتعالی و دیگر خیرین بزرگوار به زودی به بهره برداری می رسد. ابتدا از مسیر طی شده و آنچه بر شما گذشت تا اکنون به این مرحله مبارك برسیم، بفرمائید.

و بطور قطع افزایش سن ازدواج، مشکلات فراوانی را ایجاد می کند و انجام این مهم در دوران دانشجویی علاوه بر تکامل فرد می تواند در سایه آرامش به دست آمده، تسکین الیها منجر به شکوفایی علمی هم باشد. لزوم ایجاد خوابگاه هایی مناسب، بنده را بر آن داشت تا اقدامی صورت دهم و امروز شاهد شکوفایی جلوه ای از این اقدام خداپسندانه باشیم. طرح ساخت خوابگاه های متأهلین دانشگاه صنعتی اصفهان در سال ۱۳۷۹ از طرف دانشگاه با ما مطرح شد و با توجه به همین دیدگاهی که عرض کردم وارد میدان شدیم. به حمد الله فاز اول در طول ۵ سال ساخته شد و نشان داد که این خوابگاه ها توانسته است نقش مهمی در تشویق به امر مقدس ازدواج و ایجاد آرامش برای ادامه تحصیل دانشجویان در مقاطع تحصیلات تکمیلی فراهم نماید. در سال ۱۳۹۶ نیز طرح فاز دوم مطرح شد و مجدداً قرعه به نام ما درآمد که در این امر خیر مشارکت کنیم. فاز دوم

است را به عنوان الگوبه سایر نهادهای خیریه و اوقاف کشور معرفی نمایید؟

قطعاً این موضوع جزو اهداف و علاقمندی‌های ما هست چرا که این حرکت را برگرفته از توصیه‌های قرآن کریم و اهلبیت (علیهم السلام) می‌دانیم. بنده از همه مسئولین دانشگاه‌ها دعوت می‌کنم برای بازدید از این مجموعه تشریف بیاورند و اگر علاقمند باشند ما هم آمادگی داریم تجربیات و دریافت‌های معنوی که از این حرکت ارزشمند داشتیم را به این عزیزان انتقال دهیم تا انشاءالله با فراگیر شدن این نهضت مقدس در سایر مراکز علمی کشور و به نام ائمه اطهار (علیهم السلام) شاهد یک حرکت فرهنگی بزرگ در راستای تشویق جوانان به امر مقدس ازدواج، فرزندآوری و پیشگیری از آسیب‌های متعدد ناشی از غفلت از این امر مهم باشیم.

همانطور که فرمودید هدف از ساخت این بناها فراهم آوردن شرایط ازدواج و مسکن برای جوانان دانشجو در ابتدای زندگی است. در سال‌های اخیر شاهد بودیم که زندگی دانشجویی در اینجا چندان هم ساده نمی‌گذرد و مسائل مختلف اقتصادی و نیازهای ضروری گریبان‌گیر این دانشجویان است. به نظر شما نقش خیرین در بهبود شرایط زندگی این دانشجویان پس از ساخت این مجموعه‌ها چقدر اهمیت دارد؟ آیا مایل هستید که بخشی از اقدامات خیریه در راستای فعالیت‌های فرهنگی اجتماعی و بهبود شرایط زندگی ساکنین این مجموعه خیریه باشد؟

کار خیر کار محدودی نیست. کار خیر اتوبان بسیار بزرگی است که منتهی به بهشت می‌شود. اگر کسی بتواند در این مسیر طی طریق کند و به این جوانان خدمت کند، عالی‌ترین بهره از عمر و مال خودش را برده است. جزو ایده‌آل‌های ما است که بتوانیم مجموعه نیازهای این عزیزان را برآورده کنیم. قطعاً دانشکده‌ها و سایر بناهای مهم و کاربردی دانشگاه هم بعد از ۴۰ سال نیاز به بازسازی دارد و ما هم علاقمندیم در این زمینه‌ها مشارکت کنیم. انشاءالله

دانشگاه صنعتی اصفهان از جمله دانشگاه‌های برتر نسل سوم کشور است. این دانشگاه همچنان در حال

نقش آفرینی در تمام عرصه‌های علمی، فناوری، فرهنگی و اجتماعی است. ساخت مجموعه خوابگاه‌های متاهلین امام جواد (ع) خدمتی شایسته به دانشجویان این دانشگاه که از ارکان توسعه محسوب می‌شوند قلمداد می‌گردد. اما از دیگر ارکان دانشگاه کارکنان جوانی هستند که نقش مهم و کارشناسی در پیشبرد برنامه‌های این مجموعه دارند و حل چالش مهمی چون مسکن برای ایشان می‌تواند انگیزه بخش و مشوق برای نقش آفرینی بهتر باشد. آیا شما تمایل دارید در بخش بعدی از فعالیت‌های خیریه خود، برای کارکنان جوان دانشگاه نیز مسکن‌های مناسب در محیط دانشگاه ایجاد نمایید.

بسیار سؤال خوبی کردید. من بارها گفته‌ام، دانشگاه مکان مقدسی است و هراسان فهمیم و مسئولیت‌شناسی می‌داند که بهترین جایی که می‌تواند خدمت اجتماعی مؤثری از جمله وقف ارایه کند دانشگاه است و از بهترین دانشگاه‌ها دانشگاه صنعتی اصفهان است. به هر ترتیب این خوابگاه‌های خیریه برای دانشجویان متأهل این دانشگاه ساخته شده و اگر طرح موضوعی برای مسکن کارکنان هم باشد، حتماً قابل پیگیری و اجرا است. این دانشگاه مجموعه بسیار پرافتخاری است که خیرین می‌توانند در امر معیشت، لوازم تحصیل و کمک به بخش‌های آزمایشگاهی و زیرساختی در کنار مدیران این شهر علمی باشند. در هر صورت ما هم مایل هستیم با دانشگاه همکاری کنیم دانشگاه باید زمینه حضور خیرین و نیکوکاران در این مجموعه را بیش از پیش فراهم و مسایلی که مربوط به استمرار این حضور است را رعایت نماید. ما بسیار علاقمندیم برای جوانان هر خدمتی از دستمان برمی‌آید انجام دهیم. انشاءالله.

این ساختمان‌ها برای دانشجویانی که در آن سکنی گرفته‌اند و طعم آرامش در آن را چشیده‌اند، نماد یک کار ارزشمند دینی است. چه بسا همین دانشجویان که در آینده مدیران لایق و شایسته کشور خواهند بود، مبلغ و گسترش دهنده فرهنگ وقف در کشور باشند.

این ساختمان‌ها برای دانشجویانی که در آن سکنی گرفته‌اند و طعم آرامش در آن را چشیده‌اند، نماد یک کار ارزشمند دینی است. چه بسا همین دانشجویان که در آینده مدیران لایق و شایسته کشور خواهند بود، مبلغ و گسترش دهنده فرهنگ وقف در کشور باشند.

در گفتگو با دکتر حسین
احمدوند، عضو هیئت
علمی دانشکده فیزیک:

روایت ۱۶ سال تأهل و تعهد در سراهای دانشجویی و مجموعه های مسکونی دانشگاه

روزگاری نه چندان دور در قامت يك دانشجوی جوان متأهل، به همراه همسر خود زندگی مشترك زیر سقف خانه های نوساز سرای دانشجویان متأهل امام جواد(ع) را شروع میکند. از آنجایی که همیشه در فعالیتهای فرهنگی و دانشجویی مشارکت داشت، زمانی که متوجه می شود مجموعه خوابگاه های امام جواد(ع) در شرف واگذاری است، به مسئولین وقت دانشگاه پیشنهاد می دهد که در نگارش آیین نامه واگذاری واحدها همکاری کند. دانشجویانی چون او با همفکری با مسئولین توانستند اولین ساکنین را در این خانه های دانشجویی اسکان دهند. اینک از آن روزها ۱۶ سال می گذرد و حالا دکتر حسین احمدوند در کسوت عضو هیئت علمی دانشگاه، استادیار جوان دانشکده فیزیک دانشگاه

صنعتی اصفهان، همچنان با دانشجویان متأهل دمخور، رفیق و شفیق مانده است و هرگز این پیوند میان خود و مجموعه امام جواد(ع) را رها نکرده است. گپ و گفت ما با ایشان پیرامون چالش های زندگی دانشجویان متأهل در دانشگاه و راهکارهای مؤثر از نظر ایشان را در ادامه می خوانید.

به عنوان يك عضو هیئت علمی دانشگاه صنعتی اصفهان که روزگاری در مجموعه سراهای متأهلین گذران زندگی داشتید. برای ما از پیشینه خودتان بفرمایید و این که چه تصویری از این بنای ماندگار دارید؟

من سال ۱۳۸۰ در مقطع کارشناسی ارشد پذیرفته شدم و سال ۱۳۸۳ در مقطع دکتری. در همان اوایل دوره دکتری ازدواج کردم. یکی دو ماه در ساختمان ۴۸ دستگاه بودیم و همان روزها بود که مجموعه امام جواد (ع) به بهره برداری رسید. یادم هست آقای عقیلی مسئول خوابگاه بودند. ما طرحی دادیم که چطور این واحدها را تقسیم بندی کنند و براساس چه امتیازاتی واگذاری ها انجام شود که عادلانه باشد. پس به نوعی ما از روز اول وارد شدیم و تصویری که من از آن روزها دارم تصور بسیار شیرینی است. ساختمان ها شکل و مناسب برای شروع زندگی دانشجویان متأهل ساخته شده بود و من همیشه از خاطرات خوب و حال و هوای آن روزها به نیکی یاد می کنم. بعدها که ساکن شدیم. با کمک دوستان نمازخانه ای راه اندازی و تجهیز کردیم. نماز جماعت ها در محوطه برپا شد. ماه های مبارک رمضان افطاری های ساده و بسیار با برکت به دست خود دانشجویان فراهم می شد. با این که تصور می شد دانشجویان بضاعت مالی خوبی ندارند اما همدلانه سفره های نذری پر برکتی گسترده می شد. در مجموعه يك جو صمیمی بین دوستان شکل گرفته بود. بچه ها در محوطه بازی می کردند. تصور ذهنی خودم از این مجموعه و ایامی که ساکن بودیم خاطرات شیرینی است. تا جایی که شنیدیم دیگران هم همین تصور را دارند.

به نظر شما دانشجویی که تصمیم می گیرد

تحصیل و تعهد به زندگی مشترک را در کنار هم پیش ببرد. چه جایگاه و منزلتی در دانشگاه دارد؟ این سؤال را باید از چند جنبه نگاه و بررسی کرد. از نگاه شخصی چون بنده که عضو هیئت علمی هستم. ما اساتید باید به دانشجوی متأهل نگاه مثبت تری داشته باشیم. من شخصاً بینم فردی در دوره لیسانس ازدواج کرده است. برایم ارزشمندتر است و آن دانشجوی را بیشتر دوست دارم. حالا در دوره های دکتری ازدواج طبیعی تر است. ولی در دوره کارشناسی که تعداد ازدواج کمتر اتفاق می افتد. برای من خیلی جذاب و شیرین است. اگر دانشجویی در فضای فرهنگی فعلی و مسایل مختلف حاکم بر جامعه به حدی پخته باشد و بلوغ فکری نیز داشته باشد که در دوره کارشناسی ازدواجی درست رقم بزند. روی درس و تحصیل او اثر مثبتی می گذارد. با آرامش و وضعیت روحی و روانی بهتری درس می خواند. در جو اساتید هم لازم است گفت و گو شود که نسبت به دانشجویانی که خوب تلاش می کنند و درس می خوانند و متأهل هم هستند. ارزش قائل باشند. حالا يك نگاهی در مورد خانم ها هست که وقتی ازدواج می کنند مشغله زندگی روی درشان تأثیر منفی دارد. خوب گاهی این اتفاق هم افتاده است. یعنی ممکن است بین درس و زندگی مشترک تعادل به سختی برقرار کنند. اما در مورد آقایان نباید این نگاه باشد. در شرایطی که سن ازدواج هر روز بالا می رود و هجمه های گسترده ای برای کاهش ازدواج وجود دارد. باید نوع نگاه اساتید در دانشگاه نسبت به دانشجویان متأهل متفاوت و ارزشمندتر باشد.

شما به موضوع مهمی اشاره کردید. بله آمارها نشان می دهد که سن ازدواج افزایش چشمگیری داشته است و بخش قابل توجهی

دانشگاه صنعتی اصفهان همیشه در مسائل رفاهی پیشرو بوده است و امکانات بسیار خوبی فراهم کرده است. اما اگر بتواند این امکانات را برای دانشجویان تنگه و برتر رایگان کند، ابزاری برای شوق و نشاط جوانان می شود و این موفقیت افزایشی می یابد.

به طور کلی هر اقدام رفاهی برای دانشجویان به طور مستقیم تأثیر مثبت روی روند پژوهشی و راندمان کیفی دانشجویان دارد. کاری کنیم که وقتی این دانشجویان خودش را با دانشجویان خارج از کشور مقایسه می کنند، باور کنند که اینجا جای بدی نیست و مزایای خوبی دارد و امیدواری را در آن ها تقویت کنیم.

اساتید این کار را می کنند. اما با توجه به مشکلات اقتصادی، شاید باید از طریق معاونت های دانشگاه در بین جامعه اساتید اطلاع رسانی شود که بیش از پیش از دانشجویان پشتیبانی نمایند. به ویژه دانشجویان متأهلی که وقت می گذارند و تلاش می کنند. من خود زمانی که دانشجوی بودم اگر استاد مبلغی به عنوان گرنت اختصاص می داد، باعث اشتیاق و انگیزه در من می شد. راهکار دیگر کمک های خیرین است. اعضای هیئت علمی در فعالیت های خیریه فعال هستند. افزایش جیره خشک و خدمات سلف مرکزی دانشگاه هم کمک می کند. به طور کلی زندگی دانشجویی زندگی سختی است و تا بوده همین بوده است. سختی در مقایسه با این که دانشجوی دکتری می بیند که دوستش در بازار مشغول شده و خودش را در حوزه مسایل مالی با او مقایسه می کند سخت تر هم می شود.

آقای دکتر به نظر شما می توان در دانشگاه در کنار تحصیل برای دانشجویان دکتری فرصت های شغلی مناسبی در نظر گرفت؟

بله. برخی دانشجویان در آزمایشگاهها به صورت دستیار آموزشی با اساتید همکاری دارند. اما من فکر میکنم می شود اداره برخی تجهیزات و امکانات دانشگاه که قابلیت برون سپاری را دارند و با توانمندی ها و

خوابگاه های امام جواد(ع) هم خیریه است و خیلی بهتر می شود از این جنبه خیریه بودن کمک گرفت و یک اثر امید بخش برای دانشجویان در مقاطع مختلف به خصوص دوره دکتری به جا گذاشت. به نظرم در مورد این خوابگاه ها باید در دفترچه های دوره های ارشد و دکتری تبلیغ شود. در سایت های رسمی دانشگاه، این امکان منحصر به فرد که حتی دانشگاه های تهران هم از آن محروم اند معرفی شود. به طور مثال در دفترچه بگویند، اگر دانشجوی دکتری متأهل با رتبه های برتر این دانشگاه را انتخاب کند، یک واحد مسکونی رایگان در اختیارش قرار داده می شود. و این امکان بسیار برای سیاست ارتقاء جذب دانشجویان مؤثر است.

فارغ از تأمین مسکن، تأمین معیشت دانشجویان متأهل نیز یکی از دغدغه های جدی است که شرایط دشوار اقتصادی هم مزید بر علت شده است. به نظر شما چه راهکارهایی برای حل چالشهای زندگی دانشجویان متأهل وجود دارد؟

چندین راهکار هست که در این سال ها کم و بیش انجام شده. یکی این که اساتید می توانند از گرنت های پژوهشی به دانشجویان خود اختصاص دهند. اما شاید لازم است در جلسه ای اهمیت این مسئله با اساتید تعیین شود و فرهنگ سازی گردد که این کار بیش از پیش اجرایی شود. خیلی از

گیری ازدواج آسان است. یکی از نقاط قوت دانشگاه صنعتی اصفهان همین امکانات رفاهی نمونه است. دانشگاه باید روی این امکانات سرمایه گذاری فرهنگی نماید. این که به طور مثال اعلام کند، برای دانشجویان رتبه اول مقاطع مختلف و به خصوص دوره های دکتری، خوابگاه متأهلی رایگان و یا با تخفیف ویژه می دهد. برای جذب نخبه ها به دانشگاه، از این امکانات بهره بگیرد. در مقاطع دکتری این مهم تر است چون هم سن ازدواج بالا می رود و هم این که معمولاً در خارج از کشور زمانی دانشجوی دکتری گرفته می شود که معادل آن شغلی وجود داشته باشد. اینجا که آن معادل ها و حقوق ها دیده نشده است و باعث می شود این دانشجویان خودش را با دوستش که در خارج از کشور درس می خواند مقایسه کرده و احساس بدی به او دست دهد. اما ما می توانیم از امکانات و تسهیلات موجود برای معادل سازی حقوق دانشجویان دکتری استفاده کنیم. به این شکل، شوق ماندن در کشور را برایشان تقویت می کنیم. دانشگاه صنعتی اصفهان همیشه در مسائل رفاهی پیشرو بوده است و امکانات بسیار خوبی فراهم کرده است. اما اگر بتواند این امکانات را برای دانشجویان نخبه و برتر رایگان کند، ابزاری برای شوق و نشاط جوانان می شود و این موفقیت افزایش می یابد.

از دلایل این موضوع، مباحث فرهنگی و اجتماعی است. به نظر شما چه عواملی نگرش ها در موضوع ازدواج را تسهیل می کند و نقش دانشگاه در این ماجرا چیست؟

ببینید به هر حال این اتفاق دلایل مختلفی دارد. یک دلیل مهم خانواده و فرهنگ عمومی جامعه است. آنقدر مشکلات ازدواج از مراسمات اولیه تا دردهای مالی، ذهن و جو را به غلط پر کرده و خوبی ها و نکات مثبت ازدواج تبلیغ نشده. که جوان می گوید برای چه خودم را به دردسر بیاندازم و از زندگی راحتی که دارم دور شوم! به لحاظ فرهنگی این یک معضل است که ازدواج به تأخیر می افتد. نکته دیگر این که در گذشته دسترسی دو جنس مخالف به یکدیگر کمتر بود. شور ازدواج و به هم رسیدن موجب تلاش بیشتر افراد می شد. اما امروزه خبری از آن شور و اشتیاق نیست. چون آزادی ها و ارتباطات بین جوان ها بیشتر شده است. از طرفی تبلیغات فرهنگی و جوروانی به شکلی است که برای بچه ها تحصیل برای اپلای کردن و خارج رفتن بیشتر شده است. و این ها عواملی است که دست به دست هم می دهد تا داستان ازدواج عقب بیافتد. این که در دانشگاه چه باید کنیم؟! من فکر می کنم حداقل در دانشگاه صنعتی اصفهان مجموعه ای مانند سرای امام جواد(ع) یک ابزار تشویقی مهم برای شکل

شئون دانشجویان سازگار است را به ایشان واگذار کرد. هم دلگرمی است و هم بخشی از مشکلات مالی این دانشجویان مرتفع میشود. اما خوب گاهی این کارها دردسر دارد و مسئولین از دردسر پرهیز می کنند اما در شرایط اضطرار معمولاً این تصمیمات گرفته می شود. در بحث اداره فضاهای خوابگاهی، در گذشته هم مسئولیت شیفت شب و مدیر ساختمانها به دانشجویان واگذار می شد که این هم از نظر اعتماد به نفس و هم از نظر مالی پشتوانه خوبی بود. در مجموع کار دانشجویی باید تقویت شود.

موضوع دیگری که اهمیت دارد، مسئله خانواده است. دانشجویها به شدت مشغله تحصیل دارند و اینجا کمتر فرصت تفریح برای شان فراهم است. اخیراً برنامه های فرهنگی در مجموعه شکل گرفته است برای تقویت روابط و همسایگی، تجربه و نگاه شما به این موضوع با توجه به این که خودتان هم از فعالین فرهنگی مجموعه

بودید چیست؟

به نکته بسیار درستی اشاره کردید. من یادم هست که در گذشته صمیمیتی بین دانشجویان و خانواده ها ایجاد شده بود. با جلسات فرهنگی، محفل های قرآنی و موضوعات دیگر. به نظرم اهمیت ایجاد حس صمیمیت در خودجوش بودن فعالیت هاست. برای تقویت مشارکت می توان از ظرفیت خود دانشجویان در برنامه ها بهره جست. از خودشان ایده بخواهیم. تقویت برنامه های جمعی و اردویی، برای آموزش ها و مهارت آموزی ساکنین و فرزندان، دوستانی هستند که توانمندی هایی دارند. برای دانشگاه هم نیروهای کم هزینه ای هستند. بالاخره آقایان مشغله های درسی دارند. اما همسران و فرزندان شان اوقات فراغتی دارند که می تواند با برنامه های فرهنگی ساخته شود. به طور کلی هر اقدام رفاهی برای دانشجویان به طور مستقیم تأثیر مثبت روی روند پژوهشی و راندمان کیفی دانشجو دارد. جدا از دانشگاه می خواهم به هر طریقی هوای دانشجویان را

داشته باشد. کاری کنیم که وقتی این دانشجو خودش را با دانشجویان خارج از کشور مقایسه می کنند، باور کند که اینجا جای بدی نیست و مزایای خوبی دارد و امیدواری را در آن ها تقویت کنیم.

ما به عنوان متولیان دانشگاهی، فرهنگ علم آموزی را هم باید تشویق کنیم. گاهی تبعیض ها و فشارهای اجتماعی و اقتصادی زندگی دانشجویی را سخت تر می کند. اساتید نگاه مثبتی به همکاری با دانشجوی متاهل به خصوص خانم ها ندارند یا در خصوص واگذاری خوابگاه به خانم ها و اجاره بها تبعیض هایی وجود دارد. نظر شما در این رابطه چیست؟

تصور غالب جامعه این است که مسئول اداره و تأمین مسکن خانم، مرد است و لابد خانمی که اینجا دانشجو می شود، همسرش زندگی او را تأمین می کند اما به نظر من با فضای فعلی جامعه که زن و مرد باید پا به پای هم تلاش کنند، یک خانم با مشکلات نگرشی که در جامعه هم هست وقتی درس می خواند و تلاش می کند با وجود همسر و گاهی فرزند ما باید هر کاری بکنیم تا که این انگیزه ها از بین نرود. به طور کلی برای دانشجویان متاهل این بحث خارج رفتن جدی است و باید این را تعدیل کنیم. ما باید تلاش کنیم حداقل برای کسی که علاقمند به کشورش است و دوست داشته بماند و درکشورش درس بخواند، اینطور نشود که در سال دوم، سوم تحصیل دچار

یأس و سرخوردگی شود. حداقل با این تعداد خوابگاهی که اضافه شده، ما باید آقا و خانم را در تخصیص مسکن متاهلی یکسان ببینیم. اما در خصوص نگاه اساتید، مشکل مهمی که در بحث خانم ها وجود دارد، دختران دانشجو بعد از ازدواج واقعاً مشکل پیدا می کنند. دانشجوی ارشد خانمی دارم که بعد از ازدواج با خانواده همسر برای ادامه تحصیل مشکل پیدا کرده است. این تفاوت فرهنگی و سنتی نگاه کردن گاهی برای ادامه تحصیل خانم ها مسئله شده است.

آقای دکتر با همه این اوصاف آیا به طور کلی ازدواج دانشجویی را توصیه می کنید؟

بله. پیشنهاد من برای آقایان در خصوص سن ازدواج پایان دوره لیسانس و اوایل فوق لیسانس است. حداقل های مالی را داشته باشد ولی رشد فکری مهم تر است که به دست آورده باشد. در مورد خانم ها کمی شرایط متفاوت است. ما مواردی داریم که با وجود فرزند، همچنان با انگیزه تلاش می کنند و موفق هستند اما در بیشتر موارد درگیر زندگی می شوند و بنابراین قانون کلی برای خانم هایی که می خواهند هم ازدواج کنند و هم درس بخوانند نیست چون همه چیز به تلاش و انگیزه خودشان و شیوه ازدواجشان بستگی دارد شاید برای خانم ها بعد از ازدواج به دلیل مشغله ها و مسئولیت های زندگی لذتی که در مجردی برای درس خواندن داشتند کم رنگ تر باشد.

ما شنیدیم که شما از فعالین عرصه جهادی هم هستید و دستی در فعالیت های خیریه هم دارید. به نظر شما زندگی در سرای متاهلین امام جواد(ع) که یک خوابگاه خیریه هم هست چقدر در تقویت این نگرش شما مؤثر بوده است؟

زمانی که من به عنوان عضو هیئت علمی دانشگاه پذیرفته شدم، یک روز به جلسه ای در معاونت فرهنگی دعوت شدم. برای هم اندیشی در این موضوع که برای این خوابگاه های خیریه کاری کنیم. من آنجا گفتم که ما باید همه تلاشمان را بکنیم تا فشارهای زندگی از این دانشجویان برداشته شود و بتوانند در آرامش تحصیل کنند. کسی که مرز این سختی ها را چشیده باشد می تواند این نگاه را به قوانین و مسائل مبتلابه آن جامعه داشته باشد و این فرد تفاوت دارد با کسی که اصلاً در این فضاها نبوده و درکی از مشکلات این قشر ندارد. من همیشه سعی کردم در فعالیت هایم گوشه چشمی به دانشجویان متاهل و ساکنین این سراهای دانشجویی داشته باشم چرا که کخودم را بخشی از آن جامعه می بینم. این که من از کجا شروع کردم همیشه در نظرم مانده است.

خوب با همین نگاه، ما کارهای خیریه جهادی هم انجام می دهیم. با صندوق بهشت کرامت در زیر مجموعه کمیته امداد همکاری می کنیم که سبب خیری شده است و در همین مدت کرونا کمک های قابل توجهی به دانش آموزان نیازمند مناطق محروم انجام شد. ۲۰ دستگاه تبلت به دانش آموزان نیازمند منطقه جوی آباد اهداء کردیم. گاهی شخصی و گاهی از طریق این صندوق برای دانشجویان نیازمند حمایت های نقدی و غیر نقدی جمع آوری می کنیم. توزیع نذری و بسته های غذایی که

برای مجموعه امام جواد(ع) داشتیم هم از این دست فعالیت های خیریه است. آقای دکتر امیدوارم راهتان همواره روشن و پررهر و باشد. هم در عرصه آموزگاری دانشگاه و هم در خدمت به جامعه دانشگاهی پیروز و سربلند باشید. تشکر از شما که زمینه این گفتگورا فراهم کردید. امیدوارم این صحبت ها برای مخاطبیان نشریه شما مفید باشد. افتتاح فاز جدید مجموعه امام جواد(ع) را هم تبریک عرض می نمایم و به همه مسئولین و خیرین محترم خدا قوت می گویم.

از مادری سه فرزند تا موفقیت های تحصیلی در مقطع دکتری

دانشگاه صنعتی اصفهان به عنوان فعال ترین دانشگاه کشور در عرصه بین الملل، در سه دهه گذشته همواره دارای اعتبار علمی بین المللی ویژه ای بوده است. قرارگیری در فهرست دانشگاه های برتر قاره آسیا در رتبه بندی های متعدد بین المللی، رتبه بندی های آسیایی و منطقه ای و رده بندی های ملی، جایگاه این مجموعه بزرگ علمی و فناوری را به عنوان یکی از ارکان قدرتمند نظام آموزش عالی کشور تثبیت کرده است.

همکاری با مجامع علمی بین المللی از جمله سزای و سرن نیز از دستاوردهای برجسته دانشگاه صنعتی اصفهان در عرصه بین الملل به شمار می رود. اعتبار علمی و فناوری این دانشگاه زمینه جذب دانشجویانی از کشورهای مختلف منطقه را به همراه داشته است. بیانیه چشم انداز دانشگاه صنعتی اصفهان در افق ۱۴۰۴ تأکید می کند که این دانشگاه باید با برخورداری از فضای علمی و فرهنگی پویا و کیفیت گرا، دانشگاهی دارای مرجعیت علمی و فناوری در آسیا و تأثیرگذارترین دانشگاه کشور در منطقه ی پیرامونی خود باشد.

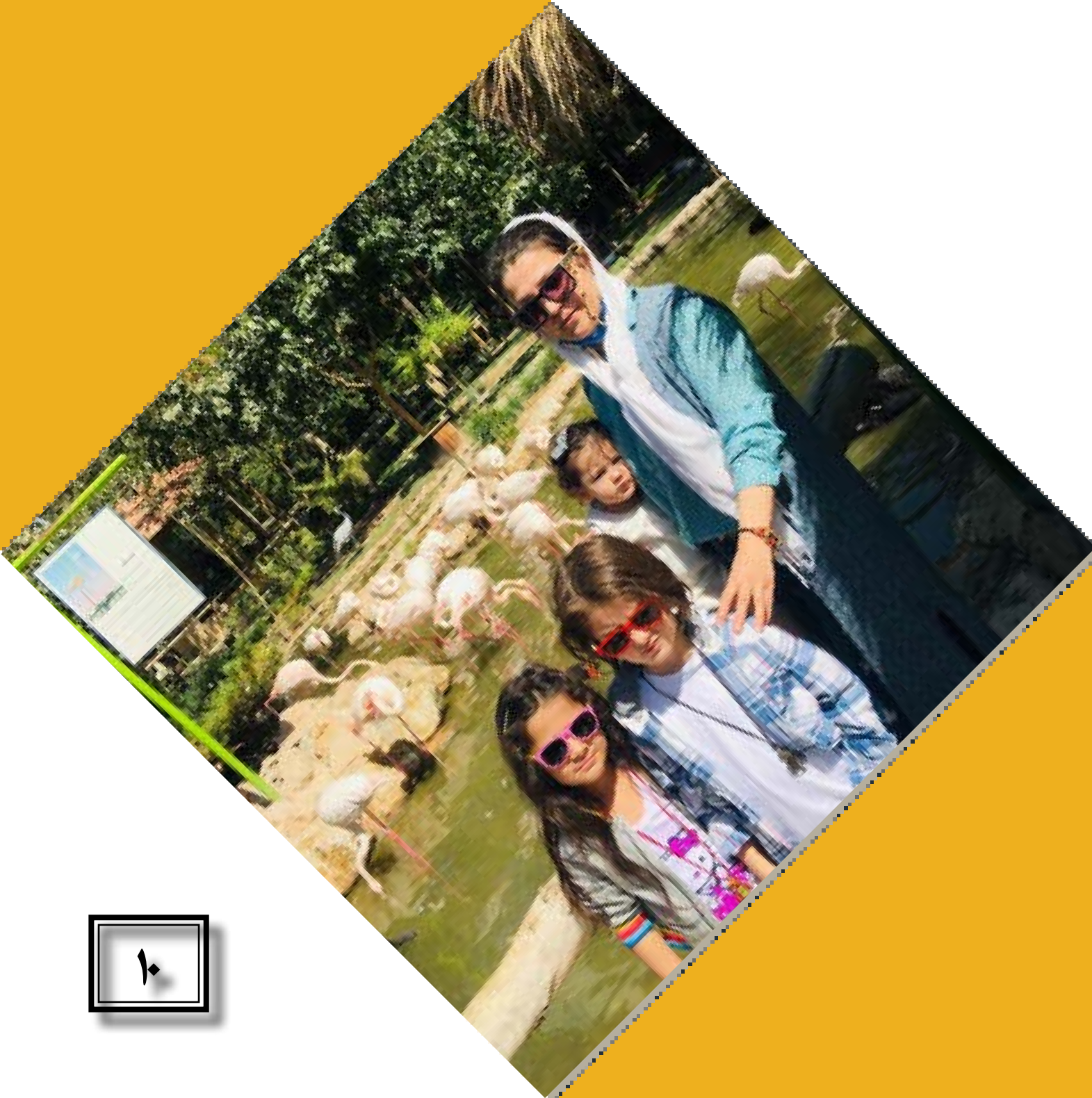
در حال حاضر دانشگاه صنعتی اصفهان میزبان قریب به ۱۰۰ دانشجوی خارجی از کشورهای عموماً دوست و همسایه است. برنامه ریزی راهبردی دانشگاه در ادامه، به سمت توسعه روابط بین الملل و جذب دانشجویان بیشتر از کشورهای مختلف است. یکی از مزیت هایی که دانشگاه صنعتی اصفهان برای دانشجویان متاهل خارجی فراهم نموده است میزبانی از آن ها در مجموعه سراهای متاهلین امام جواد(ع) است. این دانشجویان پس از گذراندن دوره آموزش زبان فارسی در دانشگاه بین المللی امام خمینی(ره) قزوین، از طریق وزارت علوم و بر اساس رشته تحصیلی و ظرفیت های جذب به دانشگاه های مرجع کشور منتقل می شوند. دانشگاه صنعتی اصفهان با در اختیار گذاشتن واحدهای مسکونی در سرای امام جواد(ع) میزبان دانشجو و خانواده اش است و شرایط را برای تحصیل در

ایران برای این دانشجویان تسهیل می کند. از این رو هر يك از این دانشجویان در پایان دوره بورس خود سفیرانی برای معرفی دانشگاه صنعتی اصفهان و البته کشور عزیزمان به هموطنان خود هستند. انتشار این ویژه نامه بهانه ای شد تا یکی از این دانشجویان عزیز گفتگوی صمیمانه ترتیب دهیم و از

حال و هوای زندگی آن ها در ایران به خصوص مجموعه امام جواد(ع) جويا شویم. خانم سنا افرنجی به عنوان میهمان ما در این گفتگو

دانشجوی رشته تغذیه طیور، ۲۶ ساله، مادر سه فرزند، اهل

کشور سوریه شهر لاذقیه است که از دوران کارشناسی ارشد به دانشگاه صنعتی آمده است.

هم فرزند سوم ۱ سال و نیمه است.

زندگی در ایران و به خصوص شهر اصفهان را چطور دیدید؟

من دوستان زیادی نداشتم و خیلی اهل گردش و تفریح نبودم. در خوابگاه اکثراً تنها بودم. اما روابط بسیار خوبی با مسئولین خوابگاه و کارمندان دانشگاه داشتم. فکر کنم همه مرا می شناسند دیگر. اما اهل بیرون رفتن نبودم. با وجود دو فرزند کوچک و دلواپسی های مادرم سعی می کردم به طور منظم به دانشگاه و خانه برسم و از برنامه درسم عقب نمانم. چندباری البته به مناطق دیدنی های اصفهان رفته ام اما خوب خیلی فرصت گردشگری نداشتم. حالا هم که همسرم کنارمان است متأسفانه کرونا شیوع پیدا کرده و امیدوارم تا قبل از پایان تحصیل بتوانیم زیبایی های شهر اصفهان را بیشتر ببینیم. اما اگر بخواهم حضورم در ایران را ارزیابی کنم. من ایران را بسیار دوست دارم. شرایط برای تحصیل و زندگی من عالی بود. مهمترین چیز امنیت بود که امیدوارم برای کشور من هم فراهم شود.

انشالله محدودیت های کرونا تمام شود دوست دارم سفری به شمال بروم چون شبیه شهر من لاذقیه است. شهر ما هم ساحلی است.

خانه های امام جواد چه کمکی به شرایط زندگی شما در ایران کرد؟

اگرچه این خانه ها نبود مجبور بودم در شهر خانه اجاره کنم ولی اصلاً فکر نمی کنم مادرم قبول می کرد. ما در دانشگاه از امنیت کامل و رفاه برخوردار هستیم. من خیلی روزها برای کار پژوهشی در مزرعه سه روز از شهر خارج می شدم و مادرم در دانشگاه کنار فرزندانم در آرامش و امنیت بود. اینجا هموطنان سوری در همسایگی ما بودند و احساس همزیان داشتن هم به ما قوت قلب می داد.

چطور با همسرتان آشنا شدید؟

ما قبل از ازدواج هر دو دانشجوی یک دانشگاه بودیم. من کشاورزی و همسرم حقوق می خواند و دو سال از من بزرگتر بود. من شنیدم در ایران ازدواج ها سخت و مهریه ها سنگین است. در کشور من به مهریه خیلی اهمیت نمی دهند. چون می گویند اگر زن از زندگی ناراضی باشد آن پول ارزشی ندارد. اما به جوان ها کمک می کنند که یک زندگی ساده را شروع کنند.

خانم افرنجی، چه شد که ایران را برای ادامه تحصیل انتخاب کردید؟

من دانشجوی رتبه اول کشورم بودم و برای ادامه تحصیل تا مقطع دکتری بورسیه کشور فرانسه شده بودم. اما در همین زمان که برای اعزام آماده می شدم جنگ در سوریه شروع شد و مذاکرات علمی کشورما با کشورهای اروپایی و آمریکا بهم خورد و بورسیه ام قطع شد. به من گفتند که می توانی یا داخل سوریه ادامه تحصیل بدهی یا صبر کنی تا یک کشور دوست شما را پذیرش کند. کشورهای روسیه، چین و ایران به ما معرفی شد. من علاقه ای به رفتن به کشور چین نداشتم و روسیه را انتخاب کردم. اما کارمند مسئول بورسیه اشتباه کرد و در زمان مقرر مدارک ما را ارسال نکرد. بنابراین اعزام من یک سال معطل می ماند. در نهایت من یک گزینه داشتم که صبر کنم یا به ایران بیایم. شرایط جنگی کشور برای ما انتخاب دیگری نگذاشته بود. همسرم من به سرپازی اعزام شده بود و تمایلی نداشتم من در سوریه بمانم تا خیالش از طرف من راحت باشد. ما می دانستیم ایران کشوری مسلمان و در امنیت است. بنابراین از آمدن به ایران بسیار استقبال کردیم و خوشحال شدیم. مارس ۲۰۱۳ به ایران اعزام شدم برای دوره کارشناسی ارشد. اول به قزوین رفتیم و در دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره) فارسی یاد گرفتیم و بعد مدارک ما براساس رشته تحصیلی به دانشگاه صنعتی اصفهان ارسال شد. کارشناسی ارشد را تمام کردم و تا دو سه ماه آینده هم دکترایم را به پایان می رسانم.

از چه زمانی ساکن در خوابگاه های امام جواد(ع) شدید؟

من یک سال در خوابگاه دختران بودم. فرزند اولم که به دنیا آمد همسرم همچنان به خاطر شرایط جنگ باید در سرپازی می ماند و طبق قانون برای واگذاری خوابگاه متأهلی لازم بود یکی از بستگان درجه یک حضور داشته باشد. مادرم برای کمک به من به ایران آمد و کنارم بود. تا زمانی که همسرم توانست به ایران بیاید با مادرم در مجموعه امام جواد ساکن شدیم. الان

آزوند تحصیلی شما چطور گذشت؟

آز نظر تحصیلی من مشکلی ندارم. اطلاعات و دانش اساتیدم بسیار خوب است. مشکلی در این اواخر داشتم که بیشتر مربوط به شرایط پروژه بود. رشته من تغذیه طیور است. باید جوجه بگیرم و بزرگ کنم و شرایط تغذیه را در این مدت بررسی کنم. خوب مشکلات اقتصادی و تحریم ایران رفتاری هایی در اجرای پروژه من به وجود آورد. در حالی که همه مراحل تحصیل ام را طبق برنامه بی وقفه پیش رفته بودم. اما اصلاً تصور نمی کردم به ترم ۱۰ برسم. من پسر و دختر اولم را در طول دوره دکتری به دنیا آوردم. با وجود بارداری و بچه کوچک، اصلاً از درس عقب نماندم. معدل حدود ۱۷ شد! از مرخصی بارداری هم استفاده نکردم. صبح می رفتم کتابخانه و دانشکده تا عصر برمی گشتم پیش بچه هایم. مادرم در تمام این مدت کنارم بود. همه سختی ها را کشیدیم که در کمترین مدت زمان دفاع کنم. اما خوب متأسفانه به خاطر مشکلات مالی پروژه یکسال معطل شدم و سنوات گرفتم. به غیر از این مسائل، خدا را شکر از لحاظ روابط علمی و اجتماعی دانشگاه صنعتی اصفهان بهترین شرایط را برای من فراهم کرد. و البته ممکن بود این مشکلات در هر جایی برای من پیش بیاید.

آز نظر شخصی تحصیل در يك کشور خارجی برای شما چه دستاوردی داشت؟ به خصوص این که شما يك خانم هستید و با وجود فرزند و دوری همسر این رنج غربت را به خوبی احساس کردید و از آن عبور کردید؟

آز درست است که در مقایسه با همه دوستانم بیشتر سختی کشیدم. همسرم کنارم نبود و تحصیل فرزندانم هم مسئولیت ام را سخت تر می کرد. اما طبیعت من تغییر کرد. من يك

دختر آرام و خجالتی بودم. زندگی در این شرایط مرا قوی تر کرد. آنقدر که الان می توانم در مقابل رئیس جمهور صحبت کنم. قبلاً جلوی استاد هم برای صحبت ناتوان بودم. من يك زن تنها از کشور بیرون آمدم. زندگی در يك کشور با يك زبان دیگر، از من يك آدم جدید ساخت. این نکته و دستاورد شخصی مثبت من بود. وقتی همسرم برگشت همسایه ها به او می گفتند همسرتو يك زن قوی و نمونه است. ما خیلی خواستیم به او کمک کنیم ولی هیچ وقت نگذاشت! چون من دوست داشتم مستقل باشم. پسرم الکساندر در ایران به دنیا آمد ولی به خاطر قوانین ایران می گفتند باید پدرش باشد تا شناسنامه به او بدهیم. اگر سنای قبل از مهاجرت بودم نمی توانستم به دنبال شناسنامه پسرم بروم. بالاخره ۵ ماهش شد تا شناسنامه برایش گرفتم. روحیه سرسختی را از زندگی در ایران یاد گرفتم. حاضرم به خاطر حل هر مشکل بجنگم.

آز برنامه شما بعد از پایان تحصیل چیست ؟

آز وقتی بازگردم باید در چند آزمون انگلیسی و کامپیوتر شرکت کنم. به زبان عربی یا انگلیسی دفاع کنم و پس از آن باید به عنوان هیئت علمی در دانشگاه سوریه ۱۴ سال خدمت کنم. برای تدریس کردن هم باید مرتب خودم را به روز نگه دارم. جزوه بنویسم. باید بتوانم به هر سؤالی که دانشجوی می پرسد جواب بدهم. من شب ها نمی توانم از این فکر و خیال ها بخوابم. همیشه به خودم هم می گویم من چقدر کار دارم!

آز در آینده به عنوان يك استاد دانشگاه به دانشجویان پیشنهاد ادامه تحصیل در ایران را می دهید؟

آز بله. حتما میگویم به ایران بیایند. مخصوصاً به دختران. از لحاظ علمی وضعیت دانشگاه های ایران را از روسیه بهتر می دانم. درست است زندگی آنجا همراه با رفاه فردی بیشتری است اما اینجا کشور مسلمان و امنی است. از نظر علمی هم قوی است.

آز نقش خانواده شما در ادامه تحصیل برای شما خیلی پررنگ بوده؟ از این حمایت برای ما میگویند؟

آز من بدون مادرم هیچ وقت به این مرحله نمی رسیدم که هیچ. مادرم هم نمی شدم! اگر می خواستم فقط درس بخوانم تا الان که ۲۶ سال سن دارم. نمی توانستم به زندگی فردی خودم برسم. یا باید مادر شدن را انتخاب می کردم یا درس می خواندم. اگر حمایت و تشویق همسرم و همراهی مادر و پدرم با من نبود اصلاً ادامه تحصیل برای من ممکن نبود. اما آن ها به این علاقه من احترام گذاشتند و من را همراهی کردند. در کشور من بعد از ۱۸ سال دختر آزاد است که به هر کجایی خواست برود. من اما دلم می خواست با رضایت و همراهی آن ها از کشور خارج شوم. مادرم برای بزرگ کردن بچه هایم به من بسیار کمک کرد و قدردان او هستم.

آز این که این گفتگو را پذیرفتید از شما تشکر میکنم.

آز خیلی ممنون. من شما را دعوت میکنم تا انشاءالله پس از پایان جنگ در وطن ما از از کشور من دیدن کنید. حتی بعد از جنگ هم می بینید که کشور من چه زیبایی هایی دارد. سوریه نسبت به ایران کشور کوچکی است اما بسیار دیدنی و زیباست. پس می توانید تصور کنید بدون جنگ چقدر قشنگ بوده است. مخصوصاً شهر من.

آز امیدوارم به زودی سایه جنگ از کشور شما هم برداشته شود و همگی در صلح و آرامش به کشورتان بازگردید و به جامعه علمی خدمت کنید. موفق و موید باشید.

ازدواج دانشجویی از بهترین راهکارها برای غلبه بر بزرگترین

بحران تاریخ ایران است «درگفت‌وگو با دکتر امیرحسین بانکه پور»

دکتر امیرحسین بانکی پور فرد نماینده مردم اصفهان در دوره یازدهم مجلس شورای اسلامی است. این شخصیت دانشگاهی پیش از آن که با سمت نماینده مجلس شهرت یابد، به فعالیت های اجتماعی متعدد و تأثیرگذار ملی در حوزه خانواده و ازدواج شهره است.

وی علاوه بر تحصیلات حوزوی، دارای مدرک کارشناسی ارشد الهیات - فلسفه اسلامی و نیز دکترای فلسفه غرب است. بیش از ۵۰ اثر کتاب در حوزه ازدواج، خانواده، سبک زندگی، انقلاب اسلامی، گفتمان رهبری و غیره، ۳ کتاب درسی دانشگاهی و ۲ کتاب درسی دبیرستان در موضوع مدیریت خانواده و سبک زندگی که مورد تأیید مقام معظم رهبری در شورای اجتماعی کشور قرار گرفته، از تألیفات دکتر امیرحسین بانکی پور است.

عیش و معاش، عیار مدیران، مدیریت جهادی، مطلع مهر، قانون‌گذاران، آئینه زن، سر دلبران، نسیم حمد، حیا، اخلاق خانواده و دختران آفتاب که مزین به تقریض مقام معظم رهبری شده است، از جمله عناوین تألیفات این عضو هیئت علمی دانشگاه اصفهان است.

عضویت در کمیته زن و خانواده شورای تحول علوم انسانی شورای عالی انقلاب فرهنگی، عضویت در اندیشکده خانواده مرکز الگوی اسلامی ایرانی پیشرفت، عضویت در کمیته آموزش و پژوهش شورای عالی انقلاب فرهنگی، راهبری پروژه ملی بررسی مسائل اوقات فراغت به سفارش مرکز پژوهش های مجلس، راهبری پروژه ملی سیاست های کلان نظام برای تحکیم خانواده به سفارش مجمع تشخیص مصلحت نظام و راهبری پروژه ملی بانک مطالعات ازدواج جوانان به سفارش سازمان ملی جوانان بخشی از سوابق اجرایی و پژوهشی دکتر امیرحسین بانکی پور فرد است.

به بهانه بهره برداری از فاز دوم خوابگاه های خیریه حضرت امام جواد(ع) دانشگاه صنعتی اصفهان و در یک روز پرتراфик مجلسی، میهمان نماینده مردم اصفهان در مجلس شورای اسلامی بودیم تا درباره این مهم با یکدیگر گفت و گو کنیم.

این گفت‌و شنود صمیمانه در زمانی شکل گرفت که دکتر بانکی در حال تدوین «قانون جوانی جمعیت و حمایت از خانواده» بودند و برای ما نیز از اهمیت و ابعاد این قانون مهم و مؤثر سخن گفتند.

و باسلام. ضمن قدردانی از حضور شما در این گفت و گو لطفاً قدری در خصوص وضعیت ازدواج و آمارها و تحلیل های علمی مربوط به این مهم درکشورمان که علی الظاهر در وضعیت نامناسبی است توضیح بفرمایید.

متأسفانه در سال های اخیر با سیر نزولی ازدواج روبرو بوده ایم یعنی مطابق آمار ۲۵ الی ۴۰ درصد از آمار ازدواج کاسته شده است! امسال و سال قبل شاید کرونا آمار ازدواج ها را بیشتر کرده باشد که بعضی داده های آماری نیز این موضوع را تأیید می کند. اما به هر صورت ما ۱۱ میلیون و اندی جوان مجرد داریم که حدود ۱۰ سال پیش تاکنون این آمار ثابت مانده است.

این آمار براساس سبک ازدواج در ایران تعیین می شود. یعنی درگروه های سنی در کشور ما دخترها نوعاً بین ۱۵ الی ۲۵ سال و پسرها بین ۲۰ الی ۴۰ سال ازدواج می کنند و خارج از محدوده های سنی ذکر شده آمار ازدواج بسیار کم است. با بررسی این محدوده های سنی، آمار می گوید که از ۱۰ سال پیش تاکنون حدود ۱۱ میلیون جوان مجرد داریم و این آمار تقریباً ثابت مانده است. با این تفاوت که حدود ۱۰ سال پیش ۸۹۰ هزار نفر ازدواج می کردند اما الان حدود ۵۰۰ هزار نفر به مجموع مزدوج ها اضافه می شود. با شرایط فعلی بیش از ۱۰ سال طول می کشد تا جمعیت فعلی ازدواج کنند و در این مدت جوانان جدید نیز به صف مجردان محدوده سن ازدواج ملحق می شوند که قاعدتاً

بخش مهمی به خارج از محدوده سنی خواهند رفت و این وضعیت بسیار تأسف باری است.

بچه نظر شما مهم ترین علل و موانع وقوع این اتفاق تلخ درکشور ما چیست؟ سهم مشکلات فرهنگی و اقتصادی هریک به چه میزان است؟

این موضوع دلایل متعددی دارد که از آن به عنوان موانع ازدواج یاد می شود. موانع فرهنگی، سبک زندگی، موانع بینشی و فکری، موانع اقتصادی و معیشتی، اختلافات خانوادگی، تحصیل، عدم اشتغال و بسیاری موانع دیگر.

موانع اقتصادی بسیار جدی و غیرقابل انکار است ولی به دلیل ملموس بودن آن، بسیاری تصور می کنند مشکلات اقتصادی موانع اصلی است.

ما معتقدیم درحالی که موانع اقتصادی بسیارپررنگ است اما موانع فرهنگی در لایه بالاتر از موانع اقتصادی قرار دارد. مثلاً شما ببینید در مجموعه آموزش و پرورش ویا وزارت بهداشت تعداد زیادی پسر و دختر مجرد مشغول به کار هستند که همگی شغل دارند اما تاکنون ازدواج نکرده اند. یا نگاهی به فرهنگ های مختلف نشان می دهد افزایش میانگین سن ازدواج در خانواده های غنی و متمول بیشتر از افزایش میانگین سن ازدواج در خانواده های متوسط و ضعیف است. از این منظر، مانع فرهنگی پنهان و مؤثرتر است اما مانع اقتصادی بسیار محسوس تر است و خانواده ها و مسئولین بر

روی آن بیشتر تأکید می کنند. گاهی مانع ازدواج ظاهر اقتصادی دارد اما باطن آن فرهنگی است. به طور مثال شخص ماهیانه حقوق خوبی دریافت می کند و امکان تأمین خوب يك خانواده را دارد اما می گوید با این حقوق هانمی توان زندگی کرد. از طرفی فرد دیگری با حقوق به مراتب کمتر زندگی خوبی دارد. این مانع اقتصادی نیست و مانع فرهنگی است به این معنی که سطح انتظارات و توقع فرد به گونه ای است که به بعد معیشتی و اقتصادی سایه انداخته است.

و یا گاهی فرد دختری را مدنظر دارد که خانواده دختر پیش زمینه های اقتصادی غیرمنطقی را طرح می کنند. این مانع اقتصادی قلمداد نمی شود و به نوعی يك مانع فرهنگی به شمار می آید.

بخشی از موضوع مورد هدف ما در این گفت و گو، ازدواج دانشجویی به عنوان نوعی خاص از ازدواج است. تعریف و دیدگاه شما درخصوص ازدواج دانشجویی چیست و نقاط قوت و ضعف آن را چه می دانید؟

بندۀ ازدواج های دانشجویی را بسیار مناسب، يك الگوی موفق و از جمله بهترین راهکارهای مهم امروزی جهت کاهش سن ازدواج می دانم. ازدواج دانشجویی دو تعریف دارد. ابتدا این که دو دانشجو در محیط دانشگاه با یکدیگر آشنا شده اند و قصد ازدواج دارند و تعریف دوم ازدواج دو فرد در دوران دانشجویی است. بندۀ تعریف دوم را می پسندم

ما معتقدیم در موضوع ازدواج درحالی که موانع اقتصادی بسیارپررنگ است، اما موانع فرهنگی در لایه بالاتر از موانع اقتصادی قرار دارد.

بندۀ شخصاً مطمئن هستم کسانی که در زمان دانشجویی ازدواج می کنند و انتخاب درستی می نمایند و نیز زندگی دانشجویی درستی را طرح ریزی می کنند قطعاً بسیار موفق تر از افراد مجرد هستند، چه در عرصه های علمی و چه در عرصه های اجتماعی.

و ضرورتاً لازم نیست دختر و پسر در محیط کلاس یا دانشگاه با یکدیگر آشنا شده باشند تا ازدواج دانشجویی صورت گیرد. همین که هر دو یا یکی دانشجوی باشند کفایت می کند. در تعریف ازدواج دانشجویی نهاد رهبری دانشگاهها نیز همین ملاک مدنظر است که خوشبختانه اتفاقات خوب، متنوع و عمیقی در این حوزه به وقوع پیوسته است. در این بخش بنده طی دو سال پژوهش، کتابی را برای زوج های دانشجوی تهیه نموده ام با عنوان تاروپود عاشقی که به زودی در دسترس عموم قرار خواهد گرفت.

درخصوص ازدواج دانشجویی جامعه ما نیز این نوع ازدواج را پذیرفته و البته در حال حاضر چاره ای جز کاهش سن ازدواج نداریم که از جمله راهکارهای آن همین نوع ازدواج است.

با وجود چالش های متعدد اقتصادی و اتمسفر فرهنگی منفی جامعه در مواجهه با مشکلاتی چون مسکن و تأمین هزینه های زندگی آیا باز هم می توان بر این نوع الگوی ازدواج اصرار کرد؟

از ازدواج دانشجویی الگوی مناسبی است اما باید واقعاً به عنوان یک الگوی ازدواج به آن نگاه شود. ما باید خوابگاه های متاهلین را در دانشگاهها گسترش دهیم. چه برای دانشجویان غیربومی چه برای دانشجویان بومی. چه برای دانشجویان دختر و چه برای دانشجویان پسر.

زمانی که یک دختر و پسر دانشجو بخواهند در دوران دانشجویی ازدواج کنند وقتی بابت مسکن یعنی خوابگاه متاهلین دغدغه نداشته باشند بخش مهمی از مشکل ایشان حل می شود. این زوج با ازدواج با یکدیگر

غذایی را که در سلف به صورت انفرادی سرو می کردند همراه با هم و زیر یک سقف سرو می کنند. چالش های تهیه جهیزیه های آنچنانی به دلیل محدودیت های خوابگاه های متاهلین را ندارند. و بخش زیادی از نگرانی های اقتصادی آن ها هم حل می شود. حالا اگر بخواهیم همین الگو را در خارج از دانشگاه اجراء کنیم به چالش های متعددی برمیخوریم مثلاً اگر بگوییم می خواهیم برای جوانان مسکن ۵۰ متری تهیه کنیم انتقادهای فراوانی نسبت به این الگو می شود اما عملاً این الگو در خوابگاه های متاهلین دانشگاه ها در حال اجراء است. پذیرفته شده است و چالش قابل توجهی نیز پیش روی آن قرار ندارد.

چه ایرادی دارد که دو فرد که ۴ سال جداگانه در حال تحصیل هستند اما آمادگی یک زندگی کامل خارج از دانشگاه را ندارند با یکدیگر ازدواج کنند و در خوابگاه های دانشجویی مستقر شوند. اگر ما به سمت توسعه خوابگاه های دانشجویی متاهلین برویم خیلی از خانواده ها به این سبک از زندگی رضایت خواهند داد.

به طور مثال پدری می داند دخترش در شهرستانی غریب به تنهایی در حال تحصیل است. حال اگر این پدر بداند که همسر دخترش هم در آن محیط است و حامی او است قطعاً رضایت قلبی بیشتری هم به ادامه تحصیل و زندگی متاهلی او خواهد داشت. از این منظر توسعه ازدواج های دانشجویی و خوابگاه های متاهلین بسیاری از معضلات فرهنگی این حوزه را در دانشگاه ها از بین می برد و سبب اعتماد بیش از پیش خانواده ها نیز می گردد.

ازدواج دانشجویی اکنون فقط به عنوانی یک الگوی مراسمی مثل جشن و یا مسافرت مطرح است اما اگر ما خوابگاه های متاهلین دانشجویی را توسعه دهیم می توانیم این نوع از ازدواج را به عنوان یک الگوی زیستی

و سبک زندگی به جامعه معرفی کنیم. یعنی فرد با ازدواج در دوران دانشجویی تا مدت ها با هزینه ای اندک گذران زندگی می کند تا به شرایط مطلوب دست یابد.

۴ طی سال های گذشته قوانین خوبی به منظور حمایت از ساخت خوابگاه های متاهلین مصوب شده. مثلاً در بودجه سال ۹۹ پیش بینی های خوبی صورت گرفته بود اما وقتی در عمل مشاهده می کنیم در سطح کشور اتفاق ملموسی نیافتاده است. به نظر شما چه موانعی پیش روی این عرصه مهم و جدی گرفتن آن توسط مسئولین وجود دارد؟

در حدود دهه ۷۰، ساخت خوابگاه های متاهلین در دانشگاهها ممنوع شد! و مسئولین وقت به این ممنوعیت کاملاً پایبند بودند اما در دهه ۸۰ مصوب شد خوابگاه های متاهلین توسعه و گسترش یابد که متأسفانه در این قانون مسئولین به ساخت خوابگاه های متاهلین پایبند نبودند! متأسفانه در نگاه بسیاری از مسئولین دانشگاهی این موضوع در شعار بسیار مورد تأکید قرار می گیرد اما در عمل مثلاً فلان عضو هیئت علمی پذیرش دانشجوی دکتری جهت اخذ پایان نامه را منوط به این می کند که دانشجو ازدواج نکند و یا اگر ازدواج کرد بچه دار نشود!

با هیئت امنای دانشگاهها مسئولیتی در قبال ساخت خوابگاه های متاهلین نمی پذیرند. متأسفانه عموماً نگاه حاکم به موضوع تأهل نگاهی منفی است و بر همین اساس است که گاهی نظام آموزشی به گونه ای طرح ریزی شده که فرد یا باید تحصیل را انتخاب کند و یا تأهل را. از این روی بینیم افراد متعددی از تحصیلات عالی برخوردارند اما هنوز مجرد هستند!

شما در نظر بگیریید طی ۲ تا ۳ دهه آینده ایران پیرترین کشور دنیا به شمار می رود و ۳۰ میلیون جمعیت با ۶۰ درصد جمعیت کهنسال دارد. در این شرایط باید مدارس را به سرای سالمندان تبدیل کنیم و این یک چالش امنیتی و اقتصادی بی سابقه و یک سیاه چاله بزرگ برای کشور به شمار می رود.

به اعتقاد من ما اکنون در چند قدمی سیاه چاله پیری جمعیت قرار داریم که تهدیدی بسیار خطرناک برای کشور است. شاید در هیچ دوره تاریخی از ایران زمین، نه جنگ های جهانی، نه حمله مغول، نه جنگ تحمیلی و غیره، بحرانی خطرناک تر از بحران پیری جمعیت که اینک پیش روی ماست ایران را تهدید نکرده است.

را برای ایجاد خوابگاه های متاهلین در اختیار دانشگاه ها قرار دهد. بسیاری از خوابگاه های موجود مطابق با این قانون باید نسبت سنجی میان دانشجویان مجرد و متأهل شود و با بهسازی در اختیار دانشجویان متأهل قرار گیرد. همچنین در این قانون سازمان اوقاف و امور خیریه و آستان های مقدس را تشویق نموده ایم تا به ترویج فرهنگ وقف خانواده روی بیاورند و بخشی از بودجه های آن ها که وقف خاص نیست را به توسعه خوابگاه های دانشجویی متاهلین اختصاص دهند.

مطابق بخش دیگری از این قانون، صندوق رفاه دانشجویان باید هر ساله وام ودیعه مسکن خود را در حد ۵۰ درصد متوسط قیمت ودیعه اجاره یک مسکن ۷۰ متری در کلان شهرها و یا یک مسکن ۱۰۰ متری در شهرهای کوچک ارتقاء دهد.

آقای دکتر. قبلاً هم قانون های متعددی در حمایت از ساخت خوابگاه های متاهلین و نیز ازدواج دانشجویی مصوب شده بود. مشابه آنچه که در قانون تسهیل ازدواج جوانان به ویژه در ماده ۲ و ۱۰ این قانون و نیز بند الف تبصره ۹ لایحه بودجه ۱۳۹۹ دیده شده بود. اما هیچ يك عملیاتی نشدند!!! ضمانت اجرایی شما برای قانون گذاری مجدد در این حوزه چیست؟

قانون قبلی تسهیل ازدواج جوانان مشکلاتی داشت و ضمانت اجرایی نداشت و دولت ها به آن عمل نکردند اما قانون جدید با ضمانت اجرایی محکم و سنگینی مصوب شده و مجازات های سنگینی برای کسانی که به قانون عمل نکنند و یا ترك فعل کنند در نظر گرفته شده است چرا که این موضوع به عنوان يك حق عمومی در نظر گرفته شده است.

موردی از این قانون که خدمت شما عرض کردم با پشتوانه اجرایی که برای آن در نظر گرفته شده است، طی چندسال

جمعیت و حمایت از خانواده» هستیم که در بخش های متعددی از آن خوابگاه های دانشجویی متاهلین و موضوع ازدواج دانشجویی مورد حمایت ویژه قرار گرفته است.

این قانون ۷۲ ماده دارد و در ابعاد مختلف موانع ازدواج و فرزندآوری را بررسی کرده است. در حوزه های مختلف ازدواج و خانواده ۲۱ مانع شناسایی شده که در این قانون جامع تلاش کردیم راهکارهای اجرایی و عملیاتی برای برطرف نمودن همه آن ها دیده شود.

در بخشی از این قانون این گونه پیش بینی شده است که اولاً باید در هر دانشگاهی به نسبت دانشجوی متأهل خوابگاه متاهلین به مقدار کافی وجود داشته باشد. در این بخش تفاوت در واگذاری خوابگاه های مجردی و متاهلین در این است که خوابگاه های مجردی صرفاً به دانشجویان غیربومی واگذار می شود اما در واگذاری خوابگاه متاهلین فرقی بین دانشجوی بومی و غیربومی نیست. طبق این قانون دانشگاه ها موظف اند خوابگاه های موجود را به نسبت دانشجوی مجرد و متأهل بین آن ها تقسیم کنند.

در بخش دیگری از این قانون هر ساله بودجه مشخصی برای توسعه خوابگاه متاهلین در نظر گرفته شده است. هم از درآمد اختصاصی و هم از اعتبارات تملک دارایی دانشگاه ها. همچنین در این قانون اوراق مالی اسلامی پیش بینی شده تا دانشگاه ها با دریافت آن در بودجه های سنواتی استفاده کنند و با راه اندازی خوابگاه های متاهلین هر ساله با استفاده از بخشی از بودجه خود این اوراق را تسویه حساب نمایند.

در بخش دیگری از این قانون به دانشگاه ها اجازه داده شده تا قسمتی از اراضی و ساختمان های مازاد خود را با مشارکت خیرین به توسعه خوابگاه های متاهلین اختصاص دهند. همچنین وزارت راه و شهرسازی موظف شده است اراضی

مسئولین دانشگاهی و قانون گذاران ما باید بدانند این نگاه غلط است. باید به این نقطه برسیم که تأهل در سلامت محیط دانشگاه ها و حتی رشد علمی این مراکز بسیار مؤثر است. در مقایسه دانشجویان مجرد و متأهل، عمده آسیب های اجتماعی دانشگاه ها از دانشجویان مجرد است و دانشجویان متأهل با آرامشی که یافته اند، حاشیه های کمتری دارند. تجربه افراد نیز نشان می دهد عمده کسانی که در مسیر درس و تحصیل تأهل پیدا کرده اند البته به جز کسانی که انتخاب اشتباه داشته و یا سبک زندگی غلطی را برگزیده اند، به این نتیجه رسیده اند که با تأهل زندگی شان نظام پیدا کرده و برکت یافته اند. لذا ازدواج دانشجویی از نوع انتخاب، سبک زندگی، محیط خوابگاه، و ... حتماً يك الگو است و باید به این مسئله بسیار جدی تر نگاه شود.

از وقتی کلمه فرهنگ از وزارت فرهنگ و آموزش عالی حذف شد. در عمل نگاه های فرهنگی در دانشگاه ها به حاشیه رفت و ضعیف شد. باید بدانیم دانشجویی که در حال ارتقاء علمی است برای موفقیت در جامعه، اثرگذاری بیشتر، دوری از خودمحوری و نیز آسیب های اینچنینی باید پایه پای رشد علمی، جنبه های دیگر شخصیتی خود را نیز ارتقاء دهد.

اخبار جسته گریخته حاکی از آن است که مجلس یازدهم برنامه های متعددی برای حمایت از ازدواج و خانواده پیش رو دارد. چه بخش از این حمایت ها به موضوع ازدواج دانشجویی و خوابگاه های متاهلین دانشگاه ها اختصاص یافته است؟

بله. ما در مجلس به طور ویژه به این موضوع توجه کردیم و از این جهت در مراحل پایانی تدوین و سپس تصویب قانونی تحت عنوان «قانون جوانی

می تواند سبب توسعه خوابگاه های دانشجویی متاهلین شود و امیدواریم با این حرکت بتوانیم ازدواج های دانشجویی را رونق دهیم.

بنده شخصا مطمئن هستم کسانی که در زمان دانشجویی ازدواج می کنند و انتخاب درستی می نمایند و نیز زندگی دانشجویی درستی را طرح ریزی می کنند قطعاً بسیار موفق تر از افراد مجرد هستند. چه در عرصه های علمی و چه در عرصه های اجتماعی.

یکی از معضلات جدی خوابگاه های متاهلین، چالش تأمین ملزومات دیگر آن از جمله ساختارهای فرهنگی و تفریحی و نیز توجه دیگر ابعاد فردی و اجتماعی ساکنان این خوابگاه ها است. نظر شما در خصوص این مهم چیست؟

قبلاً هم تأکید کردم ما باید ازدواج دانشجویی را به عنوان يك الكو در نظر بگیریم و به صرف تأمین محل اسکان و یا يك جشن ازدواج یا مسافرت به آن نپردازیم. لازم است خوابگاه های دانشجویی متاهلین از جنبه های مختلف اعم از نوع بنا و معماری، در نظر گرفتن فضاهای تفریحی و فرهنگی و مواردی از این دست، متفاوت از خوابگاه های مجردی دیده شوند. به طور مثال ضرورت دارد همواره در خوابگاه های دانشجویی متاهلین يك مشاور ثابت حضور داشته باشد.

دانشگاه ها نیز باید این موضوع را به رسمیت بشناسند و برای آن وقت بگذارند و برنامه ریزی های متعدد بکنند. مسئولین دانشگاهی باید ازدواج دانشجویی و خوابگاه متاهلین را در راستای پیشرفت دانشگاه بدانند نه محل پیشرفت. حتی لازم است در رنکینگ ها تعداد خوابگاه های متاهلین دانشگاه ها در نظر گرفته شود و این عامل به عنوان زمینه ای برای جذب دانشجویان خوب و مستعد به دانشگاه ها مورد توجه ویژه قرار دهند. بدین ترتیب قطعاً این نوع فعالیت ها آثار پربرکتی در محیط های فرهنگی و علمی خواهد داشت.

دیدگاه شما در خصوص ترغیب بیش از پیش خیرین به منظور فعالیت در امر خوابگاه سازی برای دانشجویان متأهل و افزایش حضور و مشارکت ایشان در دانشگاه ها چیست؟

قانون ثابتی هست که در هر پروژه دانشگاهی که خیرین در آن مشارکت کنند دولت هم به میزان ۵۰ درصد کمک خواهد کرد. این ظرفیت بسیار مناسبی برای توسعه خوابگاه های دانشجویی متاهلین است اما این موضوع مستلزم آن است که دانشگاه ها نیز تعامل مناسبی با خیرین داشته باشند. گاهی اوقات رفتار مدیریت دانشگاه ها سبب فرار خیرین از محیط

دانشگاه می شود. به هر حال هرگروهی ادبیات مختص به خود دارد که باید این موضوع رعایت شود تا مشارکت این خیرین بزرگوار را بیش از پیش در دانشگاه ها شاهد باشیم. در این راستا ترویج و توسعه فرهنگ وقف خانواده نیز می تواند در افزایش حضور خیرین در دانشگاه ها مؤثر باشد.

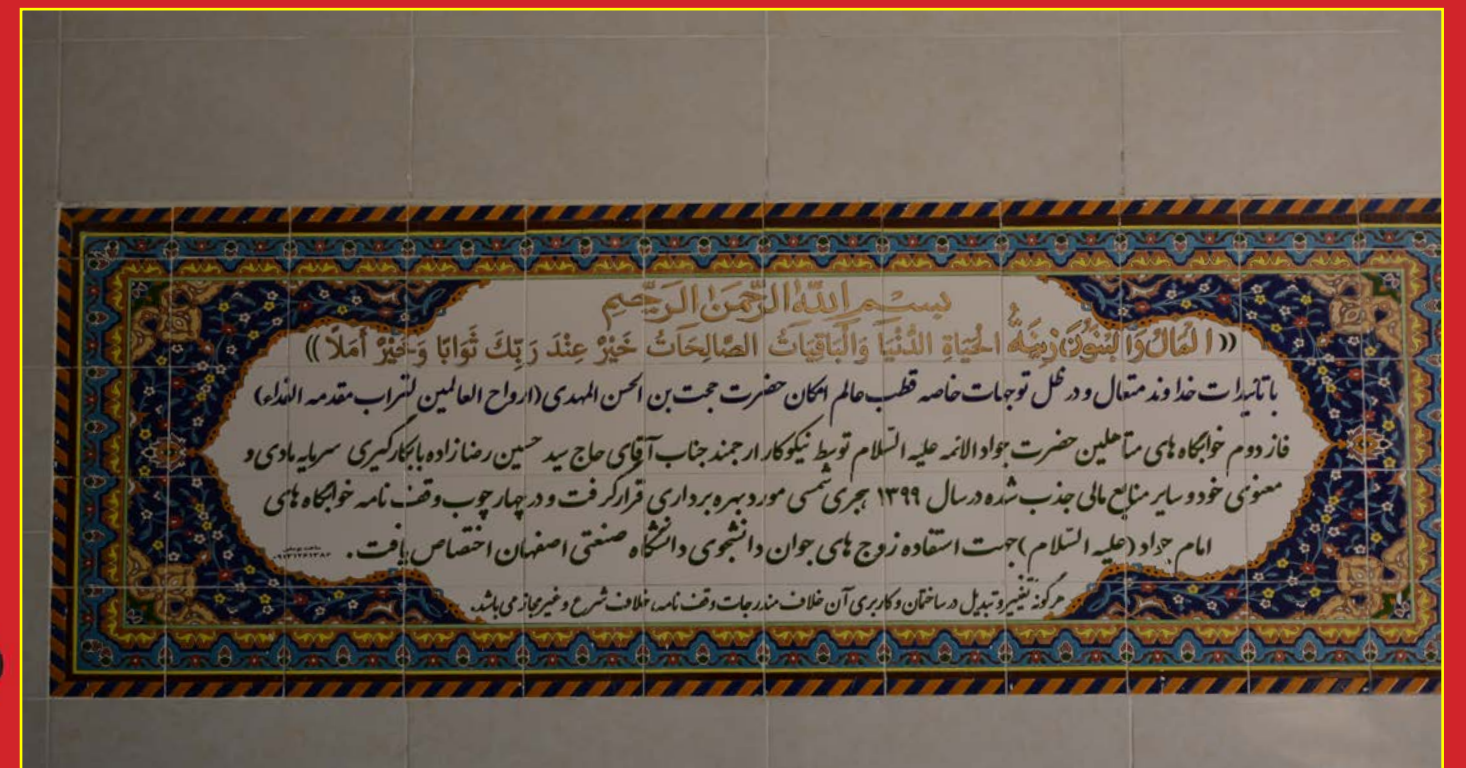
در پایان لطفاً دیدگاه شخصی و نقطه نظراتتان در خصوص موضوع ازدواج و کمک آن به حل دیگر معضلات فرهنگی و اجتماعی کشور را تشریح فرمائید.

به اعتقاد من ما اکنون در چند قدمی سیاه چاله پیری جمعیت قرار داریم که تهدیدی بسیار خطرناک برای کشور است. شاید در هیچ دوره تاریخی از ایران زمین، نه جنگ های جهانی، نه حمله مغول، نه جنگ تحمیلی و غیره، بحرانی خطرناک تر از بحران پیری جمعیت که اینک پیش روی ماست ایران را تهدید نکرده است.

چیزی که خیلی ها از آن غافل هستند و متوجه این خطر نیستند. دلیل سهمگین بودن این بحران آن است که مخاطراتی که در طول تاریخ برای کشور ما پدید آمده، به دوره خاصی محدود بوده اند و پس از هفت هشت سال شرایط کشور به حالت عادی بازگشته است و مثلاً ۲۰ سال بعد کسی متوجه بحران اتفاق افتاده در

کشور نبوده است. اما بحران پیری جمعیت بیش از ۱۵۰ سال ماندگار است و بحرانی است که ام المصائب نامیده می شود. چراکه جوانان عامل همه داشته های کشور اعم از خلاقیت، پیشرفت، علم، امنیت، نشاط و... هستند. شما در نظر بگیری طی ۲ تا ۳ دهه آینده ایران پیرترین کشور دنیا به شمار می رود و ۲۰ میلیون جمعیت با ۲۰ درصد جمعیت کهنسال دارد. در این شرایط باید مدارس را به سرای سالمندان تبدیل کنیم و این يك چالش امنیتی و اقتصادی بی سابقه و يك سیاه چاله بزرگ برای کشور به شمار می رود.

راه برون رفت از این بحران، اکنون است و کاهش سن ازدواج و افزایش فرزندآوری راهکار آن. که این موضوع به صورت فوری در مجلس شورای اسلامی در حال پیگیری است. امیدوارم بیدار شویم و تا دیر نشده علاج واقعه را قبل از وقوع بکنیم.

مسئولین دانشگاهی باید ازدواج دانشجویی و خوابگاه متاهلین را در راستای پیشرفت دانشگاه بدانند نه محل پیشرفت. حتی لازم است در رنکینگ ها تعداد خوابگاه های متاهلین دانشگاه ها در نظر گرفته شود و این عامل به عنوان زمینه ای برای جذب دانشجویان خوب و مستعد به دانشگاه ها مورد توجه ویژه قرار دهند.

خانه فرهنگ؛ خانه‌ی امید دانشگاه

تابستان ۱۳۹۹... زمانی که سکون و سکوت در فضای دانشجویی دانشگاه حاکم شده بود و کرونا در سراسر کشور می‌تاخت، زندگی در گوشه‌ای دیگر از دانشگاه همچنان در جریان بود! اما شرایط این بار پیچیده‌تر از گذشته شده بود.

دانشجویان ساکن در سرای متاهلین دانشگاه، همانند دیگر ساکنین کوی اساتید و کارکنان، در دانشگاه مانده بودند و مشکلات و بحران‌های ناشی از مسایل تحصیلی و معیشتی بر این بخش از جامعه دانشجویی به شکل جدی‌تر سایه افکنده بود. در همین اوضاع و احوال، رئیس دانشگاه دیدار و گفت‌وگویی صمیمانه به جهت جویا شدن احوال و شرایط دانشجویان متأهل ترتیب داد. در این نشست احساس کردیم که نمی‌توانیم فعالیت‌های فرهنگی را در این بخش از دانشگاه متوقف کنیم!

پیش از این فعالیت‌های فرهنگی در این مجموعه در قالب نشست‌های فرهنگی، اردوها و مراسمات ملی و مذهبی انجام می‌شد. اما کرونا وقفه‌ای سنگین در همه برنامه‌های حضوری و فرهنگی به وجود آورده بود. لازم بود شکل برنامه‌ها تغییر پیدا کند. در هر صورت، اینجا زندگی جریان داشت و لازم بود در شرایط پیش آمده توجه بیشتری به مسایل فرهنگی و اجتماعی خانواده‌های دانشجو شود. نیاز ساکنین در دوران کرونا از نظر روحی و روانی، زمینه شکل‌گیری یک اتفاق تازه را پدید آورد. در اولین گام درخواست واکگذاری یک واحد از مجموعه امام جواد(ع) برای برگزاری کلاس‌های مهارتی مطرح شد. خوشبختانه به پیوست دیدار دانشجویان با ریاست دانشگاه، با این درخواست به سرعت موافقت شد و به یمن میلاد حضرت علی ابن موسی الرضا(ع) واحد فرهنگی خوابگاه در سرای متاهلین با حضور معاون فرهنگی اجتماعی و مدیرکل امور دانشجویی دانشگاه افتتاح و آغاز به کار کرد.

مهمترین برنامه‌ای که در گام نخست برای این مجموعه فرهنگی در نظر گرفته شده بود تمرکز بر برنامه‌های مهارت‌آموزی بانوان و فرزندان ساکن در مجموعه بود. بنابراین با یک گروه خیریه کارآفرینی مذاکراتی انجام شد و اولین دوره آموزش میناکاری برای بانوان با رعایت پروتکل‌های بهداشتی و فاصله‌گذاری‌ها برنامه‌ریزی شد. در همین ارتباط متوجه شدیم که خانواده دانشجویان خارجی، از نظر زبان فارسی و ارتباط‌گیری با ساکنین مشکل دارند. بنابراین کلاس‌های آموزش زبان فارسی برای کودکان و بانوان عرب زبان تشکیل داده شد. کلاس‌های هنری از جمله خیاطی و گلدوزی و... برای بانوان و بازی و سرگرمی و خلاقیت برای کودکان هم دیگر برنامه‌های این واحد فرهنگی در تابستان ۱۳۹۹ بود. در همه این برنامه‌ها رعایت تعداد نفرات و فاصله‌گذاری مد نظر قرار داده می‌شد.

مهمترین حسن‌برگزاری این دوره‌ها، استفاده از پتانسیل خود ساکنین بود که برای همکاری اعلام آمادگی کرده بودند. با وجود این که گاهی به دلیل شدت وخامت شیوع کرونا و ملاحظه شرایط، وقفه‌های کوتاهی در فعالیت این مجموعه اتفاق می‌افتاد اما نگاه بلندمدت و سرمایه‌گذاری فرهنگی این جریان را به شکلی قوی و مستحکم حفظ می‌نمود.

دو نکته در این هدف‌گذاری وجود داشت. ضرورت ایجاد مجموعه‌ای که بتواند شور و نشاط به مجموعه تزریق کند و از طرفی ارتباطات ساکنین را تقویت نماید. همچنین توانمندسازی و مهارت‌آموزی برای بانوان که منجر به شکل‌گیری اشتغال خانگی و کارآفرینی شود و البته آرامش روانی به خانواده دانشجویان تزریق نماید.

در حال حاضر یک تیم ۱۰ نفره موفق به آموزش کامل دوره میناکاری و مس‌پرداز این هنر زیبا و اصیل اصفهان

شده‌اند و با گروه خیریه کارآفرین همکاری نزدیک و کسب درآمد دارند. زبان آموزان فارسی با اشتیاق فارسی صحبت می‌کنند و در گفتگو با دیگر ساکنین توانمندی بهتری پیدا کرده‌اند. کلوپ بازی‌های فکری و کتاب مجموعه، هر روز دایر و خانواده‌ها از آن بسیار استقبال می‌کنند. همچنین به واسطه ارتباط بیشتر با ساکنین، مسائل و مشکلات معیشتی، فرهنگی و روانشناختی ساکنین رصد می‌شود و در بسیاری موارد چاره‌یابی صحیح انجام می‌شود.

اشتغال خانگی و کسب و کارهای کوچک به واسطه یک فعالیت خودجوش از میان ساکنین شکل گرفته است که می‌تواند در کنار تحصیل همسران، کمک معیشتی هرچند کم اما با ارزش و لذت بخشی برای بانوان باشد. این بخش از توانمندسازی بانوان در آینده به طور جدی باید با حمایت خیرین نیکوکار و مسئولین دانشگاه تقویت و حمایت شود.

زمانی که این مجموعه شکل گرفت، فی‌البداهه اسم آن شد «خانه فرهنگ»! اسمی که به نظر برای یک واحد ۳۵ متری خیلی بزرگ بود اما به قامت آن خوش نشست. چرا که هدف‌گذاری صحیح برای این مجموعه در همین دوران کوتاه دستاوردهای ممتازی را پدید آورد و البته می‌تواند مسیری برای بزرگ شدن و توسعه فعالیت‌های فرهنگی سرای متاهلین امام جواد(علیه السلام) باشد. خانه فرهنگ حالا خانه امید دانشگاه است چرا که فعالیت‌های فرهنگی این مجموعه می‌تواند امیدساز و روحیه‌بخش برای ساکنین جوان آن باشد.

ضروری است با راه‌اندازی فاز دوم واحدهای امام جواد(ع) فعالیت‌های خانه فرهنگ توسعه یابد. امیدواریم پیشنهاد ساخت مجموعه فرهنگی برای ساکنین، مورد حمایت خیرین دانشگاهی قرار گیرد.

مسجد فاطمه الزهرا (سلام الله علیها)

سال احداث: ۱۳۷۵

مزیبنا: ۷۵۰ متر مربع مساحت شبستان اصلی و ۲۸۰ متر مربع مزیبنا

موقوفه‌ی: مرحوم حاج احمد انصاری گرشه معروف به (شیخ احمد) متولد سال ۱۳۱۷ ه. ش در گرش (شهری در جنوب استان فارس) وفات: ۲۱ شهریور ۱۳۹۵ در شیراز
تاجر، نیکوکار و سرمایه‌گذار بین‌المللی ایرانی که بناهای عام‌المنفعه بسیاری را در نقاط مختلف جهان از جمله ایران و عراق تأسیس نمود.
مسجد فاطمه الزهرا (س) شیراز، حسینیه اعظم پیرجان، شبستان و حوزه علمیه مسجد مقدس جمکران و مسجد فاطمه الزهرا (س) دانشگاه صنعتی اصفهان از جمله بناهای نیک است که به دست آن مرحوم احداث شده است.

بذری که کاشت...

همیشه جایی هست که وقتشای دانستگسی،
وقتشای خدمتگسی، بهشتش پنداره بسری،
وقتشای کسی با ایستاد خدمت در نفسره ای
دیروز خدمت و خدمتای خدمت دانسته
باشی و بسا بسکه گریز از هرگز بهشتینی
تسوی گمانوسی تریسن نقدسه جهسان،

بزرگی را نشان کند و نهال گردویی بکارد. که وقت دلتنگی، زیر سایه اش لم دهد. در گرمای تابستان هوای دلش را به نسیم برگ های سبزش تازه کند. در برگ ریزان خزان، با خش خش برگهایش، نجوا کند و آهسته اشك هایش را به دل خاك سرد زمستان بسپارد تا بهار بار و برکه داد. بنشیند و دانه دانه مغز کند و به دست کودکان بازیگوش بسپارد. لذت باغبانی که درخت گردو می کارد به چشیدن میوه صبر است!

فعالیت خیرین در دانشگاه، حکایت درخت گردو کاشتن است و مسجد فاطمه الزهرا(س) ثمره این نیت...

پرشور تاسوعا و عاشورا و اربعین که می رسد، دلتنگی ها بال در می آورد تا چمدان سفر ببندی پیاده به سمت کربلا، دست کم زورت نرسید، خود را در صف ثبت نام اردوی مشهد پیدا می کنی!

اما اوج این خاطره ها، سه روز خانه نشینی با خدا در ایام البیض اعتکاف است. مسجد این روزها، کانون مشاوره دانشجویی هم می شود! وقتی حال دلت را خوب می کند، وقتی خلوتی برای تفکر و تدبیر برایت می سازد و آدمی را زیر و رو می کند. بگذریم که بیرون از این فضا تا کی این حال خوب دوام خواهد یافت، اما روزهایی می رسد که سر بزنگاه، دفترخاطرات پیش رویت باز می شود و آنجاست که اثر شب نشینی های مسجد را با جان و دل می چشی...

پشت همه این حال خوب، صفای معنوی و حس الهی مسجد فاطمه زهرا(س) دانشگاه صنعتی اصفهان، يك راز بزرگ نهفته است.

روزی، بزرگی تصمیم گرفت، دور از هیاهوی شهر، زیر آسمان آبی شهر، ابر سفید

همیشه جایی هست که وقتای دلتنگی، وقتای خستگی، بهش پناه ببری. وقتایی که باید خلوت دو نفره ای میون خودت و خدای خودت داشته باشی و با يك گریز از مرکز بنشیننی توی کانونی ترین نقطه جهان.

حتی روزهایی شده دست دوستت رو می گیری و از جاده ابریشم، نرسیده به سلف، راه و به سمت وسیع ترین حیات دانشگاه کج می کنی تا توی يك جای امن درگوشی ترین رازها تو برایش آشکار کنی و یه جورایی سبک بشی! گفتم حیات؟! غلط نگیر رفیق! جایی که حالتو خوب کنه، حیاته نه حیا! در شلوغ ترین روزها، و در خلوت ترین ساعت ها، کانونی ترین نقطه دانشگاه صنعتی اصفهان، مسجد حضرت فاطمه الزهرا (س) به حساب می یاد.

معمولی ترین روزهاش به صف نماز و نیایش ختم می شه. به وقت اذان، حیاط مسجد، پر میشه از صدای رفاقت ها. اطراف حوض آب بزرگ وسط حیاط مسجد، این شوخی های پسرونه است که در کنار نقشی از تصویر وضوگرفتن نمازگزارها و با زمینه صدای مؤذن، فضای مسجد رو عوض می کنه.

بهخلاف بعضی از اماکن خدماتی که دانشجوی کارمند و استاد، جدای از همدیگه قرار می گیرند، اینجا استاد و دانشجو در يك صف شانه به شانه کنار هم در صف بندگی هستند. همینجاست که ترجمان این آیه نور جلوه گر میشه: يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ» (ای مردم! ما شما را از يك مرد و زن آفریدیم و شما را تیره‌ها و قبیله‌ها قرار دادیم تا یکدیگر را بشناسید؛ (این‌ها ملاک امتیاز نیست) گرامی‌ترین شما نزد خداوند با تقواترین شماست؛ خداوند دانا و آگاه است.

معمولی ترین روز مسجد فاطمه زهرا(س) را که به این هیاهو گذشت، بگذار کنار روزهایی که دانشگاه داستان دارد. اسمش را بگذاریم روزهای داستان دار! وقت هاییکه هیاهویی بیرون از درهای دانشگاه جامعه را به چالش کشیده است. تشکل ها بیانیه داده اند،

گوشه ای دنج از جغرافیای پهناور کناره کوهی به نام سید محمد، مثل جزیره ای در قلمرو دریای وسیع دانش، محصور! پا به این جزیره آرام که می گذاری، چهره های جوان و شاداب ساکنین اش، حتی هیاهوی کودکانه در محوطه اش تو را جذب می کند. از خودت می پرسی زیستن در این جزیره ی کوچک دور از هیاهوی شهر، چگونه است؟!

اینجا، مجموعه سرای دانشجویان متأهل دانشگاه صنعتی اصفهان با نام مبارک امام جواد(ع) است. ۱۲۰ واحد آپارتمان نقلی که به همت گروهی از نیک اندیشان و خیرخواهان اصفهانی و غیراصفهانی، در دل یکی از دانشگاه های بزرگ کشور، بنا شده است. این بنای ماندگار که بلوک های مختلف آن مزین به نام و صفات اهل بیت (علیهم السلام) شده است، خانه آرام و امن ساکنین جوانی است که تأهل و مسئولیت زندگی را با تحصیل علم و دانش، به طور همزمان انتخاب کرده اند. انتخابی که به نظر دشوار و پرچالش است و اصلاً این مجموعه، بنا شده تا یکی از چالش های زندگی دانشجوی متأهل را پاسخگو باشد. پای صحبت های ساکنین آن نشستیم و با هم حاصل این گردشگری کوتاه در جزیره ی آرامش صنعتی را مرور می نمائیم.

جزیره آرامش صنعتی... گفتگو با اهالی جوان مجموعه خوابگاه ای متاهلین حضرت جوالاتمه (ع)

آقای مصلی نژاد ورودی ۱۳۹۵
-دکترای مهندسی مواد
و همسر محترم خانم زهرا بالود

خانم کریمی نیا دکترای مهندسی عمران -
وردی ۹۵
و همسر محترم آقای برومند

آقای محمد محمدعلی پور-
دکترای مهندسی پلیمر وردی ۹۶ و
همسر محترم خانم زهرا شفیعی

خانم مینا خدایی ورودی کارشناسی ۹۵
نساچی و ارشد ۹۸ و همسر محترم آقای
محسن صادقپور جزی وردی ۹۳ کارشناسی
فیزیک و ۹۸ ارشد فیزیک

دانشجویانی که در این گفتگو با ما همراه بودند:

آقای مصلی نژاد، دانشجوی دوره دکتری مهندسی مواد دانشگاه صنعتی اصفهان اصالتاً اهل جهرم و یکی از اهالی قدیمی این مجموعه است که از سال ۱۳۹۵ همراه با خانواده در اینجاساکن شده است. او ازدواج دانشجویی را انتخاب کرده که به گفته خودش تصمیمی به موقع بوده است.

**** پیش از این فکر می کردم زمانی که تحصیلم تمام شود، شغل مناسب داشته باشم و بتوانم مسئولیت های زندگی را به طور کامل قبول کنم شاید باید ۷-۸ سال دیگر هم صبرکنم تا تشکیل خانواده بدهم. آن زمان به این فکر کردم که احتمالاً روحیات و شرایط ام تغییر کرده و حتی ممکن است شرایط زندگی بهتر هم نشود. به همین خاطر به خدا توکل کردم و گفتم من وظیفه ام را باید انجام بدهم و خدا هم به وعده اش عمل می کند. درست بعد از ازدواج، اولین پیشنهاد شغلی یعنی تدریس در دانشگاه را دریافت کردم. که اتفاقاً به پیشنهاد همسرم رزومه ای برای یک دانشگاه دولتی فرستادم و دعوت به کار شدم. بعد از ازدواج، مسیر کار و تحصیل برای من هموار تر شد. جامعه از یک فرد ۲۵ ساله توقع دارد، مسکن، شغل و درآمد مناسب داشته باشد. همینطور ایده آل گرایی در فردی که سن بالاتری دارد، بیشتر است. در حالی که ازدواج در سن پایین اگر با همفکری خانواده، اتفاق بیافتد، ازدواج خوب و با شناختی باشد، توقعات از این فرد جوان پایین تر است. می دانیم که می توانیم با تلاش زندگی را با هم بسازیم و من از انتخاب ازدواج در این دوره از زندگی و جوانی راضی هستم.**

زوج دانشجوی جوان دیگری را اینجا کنارمان داریم که اولین سقف مشترکشان، خانه های متاهلی مجموعه امام جواد(ع) است. جایی که به نظرشان بهشتی در دل صنعتی سخت و سنگین است. مینا خدایی دانشجوی سال اول مقطع کارشناسی ارشد مهندسی نساجی و همسرشان محسن صادقپور دانشجوی سال دوم مقطع کارشناسی ارشد رشته ی فیزیک، که اتفاقاً ازدواج را بخشی از مسیر زندگی می دانند.

آقای صادقپور درباره این تصمیم می گوید:

**** ما به ازدواج به شکل یک هدف نگاه نکردیم. ازدواج مسئله ای بود که در خود مسیر زندگی اتفاق افتاد. هدف نبود که بگوئیم بعد از این که درسم تمام شد، کار پیدا کنم، پول جمع کنم، خانه بخرم و به هدف بزرگم یعنی تشکیل خانواده برسیم. من فکر می کنم همه این ها را**

در کنار یک شریک زندگی و همراه خوب به دست آوردن لذت بخش است.

خانم خدایی صحبت های همسرش را کامل می کند و می گوید: همه این ها که همسرم گفت درست است. به نظر من ازدواج می تواند انگیزه بیشتری برای ادامه مسیر زندگی به ما بدهد.

آقای محمد محمدعلی پور دیگر ساکن جوان سرای امام جواد(ع) اهل شیراز است و در دوره دکتری مهندسی پلیمر تحصیل می کند. محمدعلی پور یکی از دلایل انتخاب ازدواج و تحصیل را نیاز به آرامش روانی بیشتر برای ادامه مسیر تحصیلی می داند و می گوید: تقریباً بعد از ۷ سال تلاش در محیط آکادمیک برای این که بتوانیم انگیزه رشد و پیشرفت را در خود حفظ کنیم، ازدواج می توانست کمک کننده باشد.

همسرایشان خانم زهرا شفیعی درسش را تمام کرده و شاغل است. او دلیل انتخاب محمد را ویژگی های مثبت همسرش می داند و امیدوار است با همراهی او، هرچه زودتر برنامه های تحصیلی خود را به ثمر برساند و به کار و آینده مورد علاقه اش دست یابد. خانم شفیعی می گوید:

*** در واقع زندگی دانشجویی در این شرایط اقتصادی که بسیاری از هزینه ها را باید دانشجوی متقبل شود، خیلی هم آسان نیست و اگر واحد های مجموعه امام جواد(ع) نبود، شاید زندگی ما به این سادگی شکل نمی گرفت! در مجموعه خوابگاه های دانشجویان متاهل امام جواد(ع) دانشگاه صنعتی اصفهان، تولد فرزند، شروع زندگی برای خیلی از دانشجویهاست. از سوی دیگر تحصیل در دوره های تحصیلات تکمیلی که نیازمند آرامش روانی، تمرکز و توجه و فرصت کافی است، در کنار مسئولیت های زندگی به عنوان یک همسر، پدر یا مادر، وظایف افراد را سنگین تر می کند.**

آقای مصلی نژاد مدت کوتاهی بعد از تولد فرزندش تصمیم می گیرد که به جای رفت و آمد مکرر به شهرشان خرم آباد، همسر و فرزند را نزد خود بیاورد و با آرامش خاطر بیشتری در دانشگاه تحصیل اش را دنبال کند.

*** هم خودم و هم همسرم تجربه زندگی دانشجویی را داشتیم. بزرگترین تغییری که در روال زندگی ما شکل گرفت، فاصله گرفتن فیزیکی با خانواده و استقلال بیشتر**

بود. وقتی دور از خانواده زندگی می کنی، مسئولیت تمام و کمال زندگی به عهده خودت است و حتی یک جاهایی که وجود خانواده به خصوص همسر، آرامش و اطمینان خاطر است، ما به معنای واقعی مستقل و قوی شدیم. اوایل که کسی را نمی شناختیم این مسئله برایمان سخت تر بود. کم کم با ساکنین ارتباط گرفتیم و وقتی همه در چنین شرایطی هم سطح و هم جنس خودمان هستند، خوب پذیرش و عادت به آن برایمان ساده تر شد و فقط دلتنگی برای خانواده است.

در جمع ما یک مادر دانشجو هم هست که به قول خودش سختی بزرگ کردن بچه را با تحصیل در دوره دکتری همزمان کرده است. مثل مادری که فرزند دوقلو دارد! طاهره کریمی نیا دانشجوی دوره دکتری مهندسی عمران است. مادر یک پسر شیرین و بازیگوش ۲،۵ ساله است. خانم کریمی نیا زندگی در مجموعه امام جواد(ع) را با تولد فرزندش آغاز کرده است. همسرش شاغل در شهر دیگری است و امکان انتقال به اصفهان پیدا نمی کند. خانه های مجموعه امام جواد(ع) کمک می کند تا این مادر دانشجو در دوره دکتری، تحصیل خود را در کنار وظیفه بزرگ مادری با آرامش ادامه دهد. اما برای رسیدن به ثبات امروز چالش های فراوانی داشته است:

*** برای ساکن شدن در خانه های متاهلی بین خانم ها و آقایان قوانین متفاوت بود. این که برای اسکان خانم دانشجو، همسر هم باید دانشجوی باشد یا این که حضور همسر الزامی است. که همسر من نمی توانست بیاید و در این شرایط مادرم قبول زحمت کرد و الان کنار من هست تا درسم را ادامه بدهم. درست است که همسر یک خانم دانشجو وظیفه اداره زندگی را دارد. ولی این که بتوانیم هم رضایت همسر را جلب کنیم، هم مادر باشیم، اگر همراهی همسر و خانواده نباشد اصلاً تصور ادامه تحصیل برای خانم ها سخت است. در این شرایط قایل شدن تفاوت ها کمی نگران کننده است. مادر مجموعه امام جواد(ع) می بینیم که مردان هم در کنار همسران دانشجوی خود ایستاده اند، حتی مادر و پدر چون اینجا فرهنگ تحصیلات عالی، نهادینه است.**

یک دانشجو، شغلی جز تحصیل ندارد و تصمیم گرفته است با ارتقاء سطح علمی خود در آینده فردی تأثیرگذار برای کشورش باشد. اما شرایط دانشجوی متاهل ویژه است. به خصوص برای مردها که مسئولیت زندگی را بر

زندگی دانشجویی در این شرایط اقتصادی که بسیاری از هزینه ها را باید دانشجو متقبل شود، خیلی هم آسان نیست و اگر واحد های مجموعه امام جواد(ع) نبود، شاید زندگی ما به این سادگی شکل نمی گرفت!

عده می گیرند. اگر بخواهند هم تحصیل کنند و هم برای امرار معاش کار کنند. غالباً دچار مشکل می شوند. اصولاً تحصیل آن هم در مقاطع تحصیلات تکمیلی که نیاز به وقت گذاری و تمرکز کافی دارد. پرداختن به شغلی ثابت را غیر ممکن می سازد. بنابراین معیشت این دست از دانشجویان. چالش بزرگی است. یکی از راه هایی که دانشگاه ها به عنوان تسهیلات برای دانشجویان متأهل در نظر می گیرند، همین سراهای متأهلی است. خانم خدایی دیگر دانشجوی؟؟؟؟؟؟؟؟ در این باره می گوید:

* بعد از عقد به صورت اتفاقی متوجه شدم که دانشگاه به دانشجویان متأهل اسکان می دهد. با همسر صحبت کردم و حضورمان در خانه های سرای امام جواد(ع) واقعا نگرانی از بابت مسکن را برای ما برطرف کرد و ما به سرعت زیر یک سقف آمدیم. حتی باعث شد من که همیشه در نظرم یک سبک زندگی ساده و دور از تجملات بود، بتوانم خانواده ام را متقاعد کنم که با جهیزیه ساده و وسایل ضروری زندگی را شروع کنیم و از این تصمیم واقعا راضی هستم.

دوست داشتم از این طریق جهیزیه دادن یک سنت پسندیده در خانواده ام باشد. در این که این نوع خوابگاه به بهبود شرایط دانشجوی و تسهیل ازدواج آن ها کمک می کند شکی نیست. این کار در واقع یک تیر و دو نشان هست. از طرفی ترویج ازدواج آسان و فراهم کردن ازدواج راحت تر دانشجویان و کاهش دغدغه ی آن ها و از طرف دیگر بهبود وضعیت درسی دانشجویان متأهل و شرایط آن ها است.

آقای مصلی نژاد حمایت های دانشجویی را محدود به مسکن متأهلین نمی داند و در ادامه نگرش تازه ای ارائه می کند:

* به نظر من گام اول در حمایت از جوانان به خوبی انجام شده است. این مسکن ها کمک به تشکیل یک زندگی کرده است. اما انتظار بعدی این است که این افراد بتوانند روی درس تمرکز کنند. برای خیلی از دانشجویان این امکان هست که در کنار تحصیل به کاری اشتغال پیدا کنند. ولی دیدگاه من این است که این چندسال را به هر نحوی بگذرانم و تمرکز ام را روی درس و پایان نامه ام بگذارم. منی که همسر و فرزندم را در سختی گذاشتم باید خروجی این چند سال و دوری از خانواده برایم یک کار با کیفیت و متناسب با تحصیلات و توانمندی ام شود.

پس وظیفه ما الان ادامه تحصیل است. لازم است به عنوان یک وظیفه از این شرایط به خوبی استفاده کنیم تا اهداف شخصی و سرمایه گذاری کشور روی ما به نتیجه مطلوب برسد. خوب شرایط اقتصادی تمرکز روی این موضوع را از ما می گیرد. پس گام

اول مسکن و درمورد گام های بعدی تسهیلات معیشتی، حمایتی هم از طرف خیرین و هم دانشگاه برای تداوم زندگی دانشجویی لازم است. خیرین می توانند در بحث تشویق به فرزندآوری، تسهیلاتی داشته باشند. وام های حمایتی، بیمه های درمانی و فراهم کردن شرایط برای اشتغال پس از تحصیل از حمایت هایی است که باز هم جای خالی خیرین و نیک اندیشان دانشگاهی به شدت در آن احساس می شود.

مسئله دوم، هزینه های پیش بینی نشده که در زندگی به وجود می آید است. جدای از هزینه های جاری مثلا در تأمین هزینه درمان یا وسایل زندگی، برای دانشجویی که اشتغالی جز تحصیل ندارد، دغدغه جدی وجود دارد. اینجا یک خانواده زندگی می کند که باید هزینه های زندگی را بپردازد. حتی خروج از این مجموعه گاهی برای ما شبیه کابوس است. بعد از ۵ سال با کم و زیاد ساختیم و حالا مواجه شدن با شرایط واقعی تر، هزینه های زندگی بیرون از دانشگاه و بیکاری، بسیار سخت است. پس حمایت خیرین در سه گام است. مسکن که پیش از ازدواج است. در حین زندگی و سوم زمان خروج از مجموعه. باید بدانیم این دانشجویها، سرمایه ای هستند که تخصص دارند. انرژی که باید صرف نیازهای اولیه کنند را اگر در بهره برداری از تخصصشان به کار گیرند برای کشور بسیار ثمر بخش خواهند بود.

آقای کریمی نیا هم در ادامه رویکردی کاربردی و انگیزه بخش در خصوص تحصیلات عالی و حمایت از دانشجویان متأهل ارائه می کند:

واقعیت دوره دکتری، به معنای این است که شخصی که دکتری می گیرد، در رشته ای تخصصی صاحب دکترین شود. در واقع باید بتواند مثل یک پزشک برای حل یک مسئله نسخه تجویز کند. فردی که در علوم مهندسی صاحب دکترین می شود باید بتواند برای حل مشکلات مهم کشور متخصص شود. برای خود من به این شکل بود که بعد از اتمام دوره کارشناسی ارشد، می توانستم یک کار روتین انجام دهم ولی فکر کردم علمم کامل نیست و دوست داشتم برای حل یک مشکل خاص باز هم در مسیر علم آموزی پیش بروم و این هدف من و همسرم شد. در این مسیر سختی زیاد کشیدم. حتی شده اعلام خستگی کردم.

اما همسر کمک کرده و به من انگیزه برای ادامه راهی داد که برای آن برنامه ریزی کردیم و باید به ثمر می رسید.

خانم کریمی نیا که برای دوره دکتری یک موضوع تخصصی و حل یک معضل زیست محیطی در کشور را انتخاب کرده است و در این باره می گوید:

*** حمایت های خوبی از جمله پرداخت جیره خشک یا تسهیلاتی برای امور فرهنگی و فوق برنامه به دانشجویان متأهل داده می شود اما به نظر من باید نگاه ویژه**

که قرار است در یک رشته دکترین و تخصص ویژه داشته باشد. اگر در طول دوران تحصیل به دنبال کارهای غیر مرتبط برود زمان بیشتری را برای اتمام تز خود نیاز دارد و از کیفیت کارش هم کم می شود. در حالی که اگر در حین انجام طرح خود، با صنعت مرتبط شود و بتواند به عنوان یک متخصص و استعداد ویژه به صنعت معرفی شود، بعد از پایان تحصیل آینده بهتری خواهد داشت. استعداد و انرژی یک دانشجوی مستعد اگر در مسیر درست و کاربردی

با تحصیل می دانند. یکی از مسایل جدی دانشجویان متأهل موضوع معیشت است. در سیستمی که ما درس می خوانیم، تصور می شود دانشجوی غیر از درس هیچ کاری دیگری نباید انجام دهد. و لازم است تمام وقت دانشجوی به کلاس و پروژه بگذرد. تا دوره دکتری هم تسهیلات حقوقی خاصی وجود ندارد. بنابراین من دانشجوی متأهل برای گذاران زندگی خود باید در کنار درس، مشغول به کار بشوم و انرژی خود را تقسیم کنم تا هزینه زندگی ام

*** یکی از مسایل جدی دانشجویان متأهل موضوع معیشت است. در سیستمی که ما درس می خوانیم، تصور می شود دانشجوی غیر از درس هیچ کاری دیگری نباید انجام دهد. و لازم است تمام وقت دانشجوی به کلاس و پروژه بگذرد. تا دوره دکتری هم تسهیلات حقوقی خاصی وجود ندارد. بنابراین من دانشجوی متأهل برای گذاران زندگی خود باید در کنار درس، مشغول به کار بشوم و انرژی خود را تقسیم کنم تا هزینه زندگی ام تأمین شود. شاید این یکی از چالش های جدی ساکنین این مجموعه است.**

تری به دانشجویان متأهل داشت. این که در تعریف تزه های دانشجویان دکتری متأهل مسئله کاربردی بودن و آینده شغلی در نظر گرفته شود. اگر موضوع تزه مرتبط تر با صنعت باشد، امیدواری در دانشجویان دکتری بیشتر می شود. با دلگرمی مسیر را پیش می برند و این نوید را به خانواده خود می دهند که من بعد از این دوران سختی، فرد مؤثری برای صنعت هستم. دانشجوی دکتری هدایت شود. برای کشور و برای خود جوانان انگیزه و امید ایجاد می کند. شاید ارتباطات خیرین برای این که این استعدادهای را به صنعت وصل کنند هم بتواند در این زمینه راهگشا باشد.

به صحبت های زوج جوان این گفتگو باز می گردیم. خانم و آقای صادقپور مهمترین چالش زندگی در مجموعه خوابگاه های متأهلین امام جواد(ع) را رسیدگی به معیشت همراه

تأمین شود. شاید این یکی از چالش های جدی ساکنین این مجموعه است.

از سوی دیگر خانم خدایی به عنوان یک خانم دانشجو و البته خانه دار، وجود فضاهای تفریحی برای ساکنین را هم لازم می داند:

*** اینجا غالباً دانشجویها از شهرستان ها و شهرهای دور و نزدیک هستند و خیلی دیر به دیر خانواده را می بینند. خانه ها کوچک است و ممکن است روحیه افراد**

اینجا یک سبک زندگی است که می تواند به شما کمک کند تا به اهداف خود برسید. این سبک زندگی به شما کمک می کند تا به اهداف خود برسید. این سبک زندگی به شما کمک می کند تا به اهداف خود برسید.

تر می شود. اینجا امنیت برای فرزندانمان برقرار است. این محیط آکادمیک که بچه های ما در آن رشد می کنند قابل تقدیر است. اگر شرایط و تسهیلات بیشتری برای رفاه خانواده دانشجویان در نظر گرفته شود. شاید فشارها کمتر و زندگی ها دلپذیرتر شود.

گپ و گفت کوتاه ما با ساکنین، تصویری تازه ای از زندگی دانشجویی برایشان داشت. اما قرار نیست این تصوّر ایجاد شود که زندگی دانشجویی صرفاً یک زندگی سخت و پرحالش است. به قول آقای مصلی نژاد:

اینجا یک سبک زندگی توانمند دیده می شود و قابل معرفی به جامعه است. * به نظرم، برای تشویق جوانان دانشجویی به ازدواج فقط این سبک زندگی ساده دانشجویی و موفق را نشان دهید. آمارها نشان می دهد در ازدواج دانشجویی طلاق کمتری هست. هم این که افرادی هستند که از لحاظ سطح تحصیلات به درک درستی از مفهوم ازدواج رسیده اند و هم هدف گذاری درستی دارند. ما اینجا مادر با دو فرزند و معدل ۲۰ داریم! انسان های نخبه و توانمندی داریم که نشان می دهند هم در درس هم و در زندگی شخصی در مقطعی عالی و برجسته هستند و این هدف گذاری که برای خدمت به پیشرفت و آینده کشورشان گذاشته اند با وجود سختی ها چقدر ارزشمند و لذت بخش است.

کمک کنم. یا زندگی خودم را کنم و کاری به مسایل دیگران نداشته باشم. تجربه نشان داده که هر وقت بیشترین کمک را کردم بیشترین پیشرفت را در زندگی داشتم. در واقع خیرش به زندگی ام برگشته است. وقتی تدارک سفر مشهد را می دادیم. در حال دفاع از پروپزال ام بودم. الان که فکر می کنم چقدر راحت و خوب همه چیز انجام شد. همه در کنار هم پیش رفت. اگر قدمی برای کار خیر برداشتم. به لطف خدا در زندگی جبران شده و من دوست دارم به همسایه ها و ساکنین جدید هم این منش و رفتار دوستانه را یادآور شوم.

آقای صادق پور هم در رابطه با موضوع طرح شده توسط آقای مصلی نژاد می گوید:

اینجا افراد ساکن به علت مشغله درسی با هم کم ارتباط دارند. اما ارتباط توأم با احترام است. همسر ایشان اما معتقد است خانم ها به واسطه کلاس های هنری خانه فرهنگ و یا ارتباطاتی مثل حضور مادران در محوطه با یکدیگر ارتباط دوستانه تری گرفته اند. با این حال مشغله تحصیلی خیلی اجازه رفت و آمد نزدیک تر به افراد نمی دهد.

خانم کریمی نیا البته از برخی حساسیت های ویژه ساکنین هم یاد میکند:

* به هر حال اینجا خانه ها کوچک و خانواده هایی که بچه دارند ممکن است سرو صدا و رفت و آمدی داشته باشند. گاهی فشار درس و زندگی. تحمل افراد را نسبت به یکدیگر کم تر کرده است. اما در نهایت هرچه رفتارها صمیمانه تر باشد تحمل این شرایط راحت

را تحت تأثیر قرار دهد. وجود یک مجموعه فرهنگی، تفریحی برای ساکنین سرای امام جواد(ع) و تسهیلات رفاهی بیشتر از جمله برنامه های ورزشی می تواند زندگی در این مجموعه را ساده تر و زیبا تر کند.

درباره ارتباط میان ساکنین کنجاو شدیم بیشتر بدانیم. از آقای مصلی نژاد که قدیمی تر هستند پرسیدیم:

صمیمیت بین بچه های قدیمی تر بیشتر بود. این روزها اما ارتباطات کمتر شده است. شاید به نظر برسد که نسل جدید عوض شده اند. اما من فکر نمی کنم ۴-۵ سال نسل جدید باشد. به نظرم مسائل دیگری باعث فاصله بین ساکنین می شود. گرفتاری و مشغله درسی یک دلیل است اما به نظر من، همیشه در مجموعه باید یک افرادی باشند که عامل پیوند دیگران باشند. در گذشته اگر ارتباط بیشتری بود. چند نفری بودند که مراسم و دور همی ها را برپا می کردند. این حس همسایگی همراه با صمیمیت دلپذیر و احترام با درک متقابل از شرایط یکسان وجود دارد. اینجا ما حریم یکدیگر را می شناسیم. مشکلات را می شناسیم. به یکدیگر کمک می کنیم. اگر مشکلی وجود داشته باشد به یکدیگر کمک می کنیم. خوب البته یک عده محدود هم در جزیره های خودشان زندگی می کنند.

آقای مصلی نژاد که روحیه مشارکت در فعالیت های گروهی را دارد و در زمره فعالان اجتماعی مجموعه سراهای متأهلین امام جواد(ع) است در این باره می گوید:

سعی کردم که در خیریه ها مؤثر باشم. به خودم گفتم من قرار است مدت محدودی اینجا باشم. یک راه این است که بتوانم به افراد دیگر

نقش خیریه‌ها در توسعه دانشگاه‌های برتر جهان

یکی از شاخص‌های توسعه یافتگی یک جامعه، میزان سرمایه‌گذاری اجتماعی در آن است. سرمایه‌گذاری اجتماعی به معنای فعالیت‌هایی است که در راستای افزایش رفاه اقتصادی و توسعه اجتماعی توسط بخش خصوصی، نهادها و سازمانهای جامعه مدنی صورت می‌گیرد. فعالیت‌هایی نظیر حمایت از کودکان آسیب دیده یابی سرپرست، ایجاد زیرساخت‌ها و امکانات آموزشی، مبارزه با بیماری‌های واگیردار، مبارزه با اعتیاد، حفاظت از محیط زیست با صیانت از آثار تاریخی و میراث فرهنگی که همگی می‌توانند نمونه‌هایی از فعالیت سازمان‌های مردم‌نهاد در سراسر دنیا باشد و نشان از توسعه یافتگی و احساس مسئولیت اجتماعی شهروندان این جوامع دارد. یکی از انگیزه‌ها و اهداف شکل‌گیری سازمان‌های مردم‌نهاد، فعالیت‌های خیریه و عام‌المنفعه است. نگاهی به زمینه‌های مختلف کاری این سازمان‌ها در سراسر دنیا نشان می‌دهد همه این نهادها را می‌توان یک بنیاد خیریه در نظر گرفت که هدف مشترک همه آنها رفع مشکلات و فراهم

کردن شرایط رفاه اقتصادی و توسعه اجتماعی مردم دنیا است. در این میان فعالیت خیریه در زمینه آموزش عالی یکی از مهمترین و شناخته شده ترین حوزه سرمایه‌گذاری اجتماعی در کشورهای توسعه یافته است به طوری که اکثر دانشگاه‌های برتر جهان موقوفات گسترده‌ای دارند و این موقوفات بخش بزرگی از سرمایه دانشگاه‌ها را تشکیل می‌دهند و بخش زیادی از هزینه‌های جاری دانشگاه از درآمد حاصل از این موقوفات تأمین می‌شود. تأمین مالی مراکز علمی در جهان خصوصاً در تمدن اسلامی تاریخ دیرینه‌ای دارد. به طوری که تقریباً همه مراکز علمی تمدن اسلامی بر پایه وقف بنیان گذاشته می‌شدند و دخالت حکومت در این امر حتی ناپسند به حساب می‌آمده است. شاهد این امر راه اندازی مدرسه نظامیه توسط خواجه نظام الملک بود. پس از راه اندازی این مدرسه هیچ یک از اساتید برجسته آن زمان حاضر به تدریس در این مدرسه که وابسته به حکومت است؛ نمی‌شوند تا اینکه امام محمد غزالی که در آن زمان جوانی ناشناخته و ۲۵

ساله بوده حاضر به تدریس در آن مدرسه می‌شود. در حوزه گسترش دانشگاه‌های نوین به کمک درآمدهای خیریه نیز دانشگاه آکسفورد اولین دانشگاهی است که به این حوزه توجه کرده است و بر اساس وقف و کمک‌های مردمی تشکیل شده و گسترش یافته است. اما در این میان دانشگاه‌های کشور آمریکا در این زمینه پیشرو هستند به طوری که روش سرمایه‌گذاری موقوفات دانشگاه پیل در آمریکا به یک مدل سرمایه‌گذاری علمی در بازار بورس با عنوان مدل «ایندومننت» درآمده است و دانشگاه‌های هاروارد، پیل و استنفورد در سال ۲۰۱۴ به ترتیب با ۲۳، ۲۱ و ۲۱ میلیارد دلار موقوفات سالیانه، بیشترین جذب سرمایه را به خود اختصاص داده و با یک فاصله ه برابری نسبت به دانشگاه‌های اروپایی مثل کمبریج و آکسفورد قرار گرفته‌اند.

ایندومننت از نظر معنا و کارکرد بسیار شبیه به وقف در اسلام است هرچند تفاوت‌هایی با وقف دارد. با جستجوی واژه ایندومننت در فرهنگ لغت دو تعریف اصلی برای آن ارائه می‌شود: ۱- درآمد یک مؤسسه

املاک وقفی چنان اهمیتی به لحاظ منبع مال برای دانشگاه‌های برتر دنیا دارند که دانشگاه‌ها مانند هاروارد دارای معاونتی به نام معاونت موقوفات است.

از محل هدایا (توانایی یک دانشگاه در جذب منابع مالی) ۲- دارایی (همانند وجه نقد) که به یک مؤسسه با سازمان اهدا می شود تا با سرمایه گذاری آن، از محل درآمدهای آن استفاده شود. (اصل دارایی حفظ می شود).

دانشگاه های آمریکا در حال حاضر موفق ترین دانشگاه های جهان در حوزه جذب منابع مالی از طریق مشارکت اجتماعی هستند. براساس گزارش رتبه بندی دانشگاه شانگهای چین، از ۲۰ دانشگاه برتر این حوزه ۱۷ دانشگاه آمریکایی و ۳ دانشگاه انگلیسی هستند. جالب اینکه سابقه این موقوفات تنها به حدود ۳۰ سال می رسد اما ارزش موقوفات دانشگاه پیل از سال ۱۹۸۵ تا ۲۰۱۰ حدود ۵۲۹ درصد رشد داشته است و ارزش موقوفات دانشگاه هاروارد از سال ۱۹۹۰ تا سال ۲۰۱۶ هشت برابر شده و از ۶/۴ میلیارد دلار به ۴/۳۶ میلیارد دلار رسیده است.

زمانی که یک دانشگاه موقوفه (پشتوانه مالی یا ذخیره ارزی قابل توجهی داشته باشد، یک صندوق برای اموال هدیه شده به دانشگاه ایجاد میکند تا با سرمایه گذاری در زمینه های مختلف درآمد مضاعف برای دانشگاه ایجاد نماید و املاک وقفی چنان اهمیتی به لحاظ منبع مالی برای دانشگاه های برتر دنیا دارند که دانشگاهی مانند هاروارد دارای معاونتی به نام معاونت موقوفات است.

با استفاده از این درآمد، استادان می توانند حقوق بیشتری دریافت کنند و دانشجویان شهریه کمتری پردازند. به علاوه، امکانات موجود در کلاسهای درسی، محوطه دانشگاهی، ساختمان ها و لوازم تحقیقاتی بیشتر شده و منجر به ارتقای کیفیت آموزشی می گردد.

برخی دانشگاه ها مثل دانشگاه های آیوی لیگ دارای سرمایه های

خصوصی خودگردان و در نتیجه کاملاً خودکفا هستند. به طور مثال دانشگاه هاروارد با موقوفه ۳۶ میلیارد دلاری تا پایان سال ۲۰۱۴ یک دانشگاه تمام خصوصی است که بودجه سالانه خود را از منابع گوناگون مانند صنعت، پروانه اکتشاف و اختراع، سرمایه داران و همچنین از دایره فارغ التحصیلان خود تأمین می کند.

دانشگاه تگزاس در آوستین در عوض با وجود دارا بودن سرمایه خصوصی زیاد به صرف بودن یک مؤسسه دولتی به منابع فدرال و ایالتی نیز وابسته است. دانشگاه کارولینای شمالی در چپل هیل به | طور نمونه نیز بیش از ۴۵۰ میلیون دلار در سال از ایالت کارولینای شمالی بودجه دریافت میکند و لذا یک دانشگاه دولتی است.

یکی از دلایل مهم موفقیت دانشگاه های آمریکایی در سالیان متمادی، حمایت روزافزون نهادهای غیردولتی، شرکت ها و افراد خیر امریکا از نظام آموزش عالی کشورشان بوده است. این فرهنگ وقف به مؤسسات فرهنگی در هیچ جای دیگر دنیا نظیر ندارد.

در سال ۲۰۱۵ دانشگاه های امریکا مجموعه مبلغ ۴۰ میلیارد دلار هدایای نقدی دریافت نمودند. بسیاری از این افراد خیر از ایرانیان مقیم امریکا نیز بوده اند. به طور نمونه، در لس آنجلس، دانشگاه جنوب کالیفرنیا نیز در سال ۲۰۰۷ دریافت کننده هدیه ۱۷ میلیون دلاری یک مهندس ایرانی بود. در حالی که دانشگاه کالیفرنیا در ایرواین هدیه ای ۳۰ میلیون دلاری از آقای معراج دریافت نمود.

در سانفرانسیسکو، دانشگاه ایالتی سان فرانسیسکو بزرگترین هدیه خود را از یک زوج دیگر ایرانی به مبلغ ۱۰ میلیون دلار دریافت کرد و دانشگاه ایالتی پورتلند به پاس هدیه ۸ میلیون دلاری یک ایرانی دانشکده

مهندسی خود را به نام او گردانید.

اما چیزی که در این میان مشهود است این است که خیرین کشورمان برای انجام امور خیر آشنایی چندانی به حوزه های علمی، آموزشی و فناوری ندارند و بیشتر اقدامات خدایسندانه آنها محدود به مدرسه سازی و ساخت مسجد و حسینیه بوده است؛ هرچند در سال های اخیر اقبال اندکی از سوی خیرین نسبت به توسعه و گسترش بخش های آموزش عالی ایجاد شده است اما آمار دقیقی در این زمینه وجود ندارد و به طور مشخص این روند خیر، سازکار و تشکیلات منسجمی ندارد. لذا جذب خیرین به طور حتم نیازمند فرهنگ سازی، شناساندن و تبیین هرچه بیشتر تأثیرات علم و پژوهش در بهبود زندگی و اقتصاد جامعه و تأثیرات بلند مدت وقف در حوزه علم و فناوری است. خود دانشگاه ها هم باید با تأسیس بنیادهای خیریه افراد نیکوکار را برای کمک و وقف در بخش علم و فناوری ترغیب کرده و این چراغ را روشن نمایند. چرا که قطعاً یکی از دلایل کمبود بودجه در دانشگاه های کشور وابستگی شدید به بودجه دولتی است و این وابستگی باعث شده که آموزش عالی ایران به رغم وسعت حیطه وظایف و اهمیت رسالت هایش متأسفانه به دلیل شرایط عمومی اقتصادی و افزایش فشار بر هزینه های دولتی در سال های اخیر با محدودیت منابع مالی مواجه شود.

آینچه گذشت...

آیین بهره برداری فاز دوم پروژه مجموعه خوابگاه های خیریه امام جواد علیه السلام

